

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

**►B DIREKTIVA (EU) 2015/849 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 20. svibnja 2015.**

o sprecavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 141, 5.6.2015., str. 73.)

Koju je izmijenila:

Službeni list

br. stranica datum
156 43 19.6.2018.

► **M1** Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja L 156 43 19.6.2018.
2018.

▼B

**DIREKTIVA (EU) 2015/849 EUROPSKOG PARLAMENTA I
VIJEĆA**

od 20. svibnja 2015.

o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ

(Tekst značajan za EGP)

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Predmet, područje primjene i definicije

Članak 1.

1. Cilj je ove Direktive sprečavanje korištenja financijskog sustava Unije u svrhu pranja novca i financiranja terorizma.

2. Države članice osiguravaju zabranu pranja novca i financiranja terorizma.

3. Za potrebe ove Direktive sljedeće aktivnosti, kada se obavljaju namjerno, smatraju se pranjem novca:

- (a) konverzija ili prijenos imovine, kada se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću ili sudjelovanjem u takvoj aktivnosti, u svrhu utaje ili prikrivanja nezakonitog podrijetla imovine ili pomanjkanja bilo kojoj osobi koja je uključena u provedbu takve aktivnosti u izbjegavanju pravnih posljedica djelovanja te osobe;
- (b) utaja ili prikrivanje prave prirode, izvora, lokacije, raspolaganja, kretanja, prava povezanih s vlasništvom ili vlasništvo imovine, kada se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću ili sudjelovanjem u takvoj aktivnosti;
- (c) stjecanje, posjedovanje ili korištenje imovine, ako se zna, u vrijeme primitka, da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću ili sudjelovanjem u takvoj aktivnosti;
- (d) sudjelovanje, udruživanje radi provedbe, pokušaji provedbe i pomoći, poticanje, pogodovanje i savjetovanje pri provedbi bilo koje od aktivnosti navedenih u točkama (a), (b) i (c).

▼B

4. Pranjem novca smatraju se čak i situacije u kojima su aktivnosti kojima je stvorena imovina koja treba biti predmetom pranja novca provedene na državnom području druge države članice ili neke treće zemlje.

5. Za potrebe ove Direktive „financiranje terorizma” znači osiguranje ili prikupljanje novčanih sredstava, bilo kojim putem, izravno ili neizravno, s namjerom da se ona koriste ili uz znanje da su ona namijenjena korištenju, bilo u cijelosti ili djelomično, za počinjenje bilo kojeg od kaznenih djela u smislu članaka od 1. do 4. Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP⁽¹⁾.

6. Znanje, namjera ili svrha potrebni kao element aktivnosti iz stavaka 3. i 5. mogu se izvesti iz objektivnih činjeničnih okolnosti.

Članak 2.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sljedeće obveznike:

1. kreditne institucije;
2. finansijske institucije;
3. sljedeće fizičke ili pravne osobe u obavljanju njihovih profesionalnih djelatnosti:

▼M1

(a) revizore, vanjske računovode i porezne savjetnike te sve ostale osobe koje se obvežu da će izravno ili s pomoću drugih osoba s kojima su te ostale osobe povezane pružati materijalnu pomoć, potporu ili savjete o poreznim pitanjima kao glavnu poslovnu djelatnost ili profesionalnu aktivnost;

▼B

(b) javne bilježnike i druge neovisne pravne stručnjake ako sudješuju, bilo da djeluju u ime svoje stranke bilo za svoju stranku, u bilo kojoj vrsti finansijskih transakcija ili transakcija koje uključuju nekretnine ili pak pružaju pomoć u planiranju ili provođenju transakcija za svoje stranke u vezi s:

- i. kupnjom i prodajom nekretnina ili poslovnih subjekata;
- ii. upravljanjem novcem, vrijednosnim papirima ili drugom imovinom stranaka;
- iii. otvaranjem i vođenjem bankovnih, štednih ili računa vrijednosnih papira;
- iv. organizacijom doprinosa potrebnih za stvaranje, poslovanje ili upravljanje trgovačkim društvima;

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma (SL L 164, 22.6.2002., str. 3.).

▼B

v. stvaranjem, poslovanjem ili upravljanjem trustovima, trgovackim društvima, zakladama ili sličnim strukturama;

(c) pružatelje usluga trusta ili trgovackih društava koji nisu obuhvaćeni točkama (a) ili (b);

▼M1

(d) posrednike u prometu nekretnina, između ostalog kada djeluju kao posrednici u iznajmljivanju nekretnina, ali samo u vezi s transakcijama u kojima mjesecna najamnina iznosi 10 000 EUR ili više;

▼B

(e) druge osobe koje se bave trgovinom robom, pod uvjetom da se plaćanje obavlja u gotovini u iznosu od 10 000 EUR ili više, bez obzira provodi li se transakcija kao jedna operacija ili u nekoliko operacija koje se čine povezanim;

(f) pružatelje usluga igara na sreću;

▼M1

(g) pružatelje usluga koji se bave uslugama razmjene virtualnih i fiducijarnih valuta;

(h) pružatelje skrbničke usluge novčanika;

(i) osobe koje trguju umjetničkim djelima ili djeluju kao posrednici u trgovini umjetničkim djelima, između ostalog kada se time bave umjetničke galerije i aukcijske kuće, ako vrijednost transakcije ili niza povezanih transakcija iznosi 10 000 EUR ili više;

(j) osobe koje pohranjuju umjetnička djela ili njima trguju ili djeluju kao posrednici u trgovini umjetničkim djelima, kada se navedeno odvija u slobodnim lukama, ako vrijednost transakcije ili niza povezanih transakcija iznosi 10 000 EUR ili više.

▼B

2. Uz iznimku kasina te nakon odgovarajuće procjene rizika, države članice mogu odlučiti da u cijelosti ili djelomično izuzmu pružatelje određenih usluga igara na sreću od nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva na temelju dokazanog niskog rizika koji se temelji na prirodi i, prema potrebi, razmjeru djelovanja takvih usluga.

Države članice u svojim procjenama rizika trebaju, između ostalih čimbenika, procijeniti stupanj osjetljivosti doticnih transakcija, također u odnosu na korištene metode plaćanja.

Države članice u svojim procjenama rizika navode na koji su način u obzir uzele relevantne nalaze u izvješćima koja je Komisija izdala u skladu s člankom 6.

Komisiju se obavještuje o svim odlukama koje neka država članica doneće na temelju prvog podstavka zajedno s obrazloženjem temeljenim na posebnoj procjeni rizika. Komisija o toj odluci obavještuje druge države članice.

▼B

3. Države članice mogu odlučiti da osobe koje se bave finansijskom aktivnošću na povremenoj ili vrlo ograničenoj osnovi, gdje postoji mali rizik od pranja novca ili financiranja terorizma, ne ulaze u područje primjene ove Direktive ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- (a) finansijska aktivnost ograničena je u apsolutnim iznosima;
- (b) finansijska aktivnost ograničena je na transakcijskoj bazi;
- (c) finansijska aktivnost nije glavna aktivnost tih osoba;
- (d) finansijska aktivnost podređena je i direktno povezana s glavnom aktivnošću tih osoba;
- (e) glavna aktivnost tih osoba nije aktivnost iz stavka 1. podstavka 3. točaka od (a) do (d) ili točke (f);
- (f) finansijska aktivnost pruža se samo strankama glavne aktivnosti tih osoba te se općenito ne nudi javnosti.

Prvi podstavak ne odnosi se na osobe koje su uključene u aktivnosti novčanih pošiljaka kako su definirane u članku 4. točki 13. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾.

4. Za potrebe stavka 3. točke (a) države članice zahtijevaju da ukupan prihod od finansijske aktivnosti ne prelazi prag koji mora biti dostatno nizak. Taj prag utvrđuje se na nacionalnoj razini, ovisno o vrsti finansijske aktivnosti.

5. Za potrebe stavka 3. točke (b) države članice primjenjuju maksimalan prag po stranci i po jednoj transakciji bez obzira provodi li se transakcija kao jedna operacija ili u nekoliko operacija koje se čine povezanim. Taj maksimalan prag utvrđen je na nacionalnoj razini, ovisno o vrsti finansijske aktivnosti. On je dovoljno nizak kako bi osigurao da su vrste transakcije u pitanju nepraktična i neučinkovita metoda za pranje novca ili financiranje terorizma te ne prelazi iznos od 1 000 EUR.

6. Za potrebe stavka 3. točke (c) države članice zahtijevaju da ukupan prihod od finansijske aktivnosti ne smije biti viši od 5 % ukupnog prihoda dotične fizičke ili pravne osobe.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.).

▼B

7. U procjeni rizika od pranja novca ili financiranja terorizma u svrhe ovoga članka, države članice posebno paze na svaku finansijsku aktivnost koja se po svojoj prirodi smatra osobito pogodnom za uporabu ili zloporabu u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma.

8. Odluke koje su donijele države članice u skladu sa stavkom 3. navode razloge na kojima se temelje. Države članice mogu odlučiti povući te odluke u slučaju promjene okolnosti. One takvu odluku priopćuju Komisiji. Komisija priopćuje tu odluku ostalim državama članicama.

9. Države članice uspostavljaju aktivnosti praćenja koje se temelje na procjeni rizika ili poduzimaju druge odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se ne zloupotrebljava izuzeće odobreno odlukama u skladu s ovim člankom.

Članak 3.

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, uključujući njezine podružnice kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 17. te Uredbe, smještena u Uniji, neovisno o tome je li njezino glavno sjedište smješteno u Uniji ili u trećoj zemlji;

2. „finansijska institucija” znači:

(a) društvo koje nije kreditna institucija, a koje obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u točkama od 2. do 12. te 14. i 15. Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, uključujući aktivnosti ovlaštenih mjenjača (*bureaux de change*);

(b) društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ⁽³⁾, ako obavlja djelatnosti životnog osiguranja obuhvaćene tom Direktivom;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnostima kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava, kojom se izmjenjuje Direktiva 2002/87/EZ i stavljači izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

▼B

- (c) investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;

- (d) subjekt za zajednička ulaganja koji trguje svojim udjelima ili dionicama;

- (e) posrednik u osiguranju kako je definiran u članku 2. točki 5. Direktive 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ kada djeluje u pogledu životnog osiguranja i drugim uslugama povezanim s ulaganjem, uz iznimku vezanog posrednika u osiguranju iz točke 7. tog članka;

- (f) podružnice, ako su smještene u Uniji, finansijskih institucija iz točaka od (a) do (e), neovisno o tome jesu li njihova glavna sjedišta smještena u državi članici ili u trećoj zemlji;

- 3. „imovina” znači imovina svake vrste, bilo fizička ili ne, pokretna ili nepokretna, materijalna ili nematerijalna i pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku uključujući elektronički ili digitalni, kojima se dokazuje vlasništvo nad imovinom ili udjel u imovini te vrste;

- 4. „kriminalna aktivnost” znači svaka vrsta kriminalne upletenosti u počinjenje teškog kaznenog djela:

▼M1

- (a) kaznena djela terorizma, kaznena djela povezana s terorističkom skupinom i kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima kako je utvrđeno u glavama II. i III. Direktive (EU) 2017/541 ⁽³⁾;

▼B

- (b) sva kaznena djela iz članka 3. stavka 1. točke (a) Konvencije Ujedinjenih naroda iz 1988. protiv nezakonite trgovine narkoticima i psihotropnim supstancijama;

▼M1

- (c) aktivnosti zločinačkih organizacija, kako je definirano u članku 1. stavku 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištu finansijskih instrumenata te o izmjeni direktive Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, 30.4.2004., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju pri osiguranju (SL L 9, 15.1.2003., str. 3.).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6.).

⁽⁴⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL L 300, 11.11.2008., str. 42.).

▼B

- (d) prijevare koje se tiču finansijskih interesa Unije, ako su barem ozbiljni, kako je definirano u članku 1. stavku 1. i članku 2. stavku 1. Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica⁽¹⁾;
 - (e) korupcija;
 - (f) sva kažnjiva djela, uključujući porezna kaznena djela povezana s izravnim porezima i neizravnim porezima i kako su definirana nacionalnim pravom država članica, koja se kažnjavaju oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u najduljem trajanju duljem od godinu dana ili, kada je riječ o državama članicama čiji pravni sustavi predviđaju minimalni prag za kažnjiva djela, sva kažnjiva djela koja se kažnjavaju oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u najmanjem trajanju duljem od šest mjeseci;
5. „samoregulatorno tijelo” znači tijelo koje predstavlja pripadnike profesija i ima ulogu u zakonskom uređivanju profesija, u izvođenju određenih funkcija koje se odnose na nadzor ili praćenje te u osiguravanju provedbe pravila koja se na njih odnose;
6. „stvarni vlasnik” znači svaka fizička osoba ili više njih koje u konačnici posjeduju ili kontroliraju stranku i/ili fizička osoba ili više njih u čije ime se provodi transakcija i uključuje barem:

(a) u slučaju poslovnih subjekata:

- i. jednu ili više fizičkih osoba koje u konačnici posjeduju ili kontroliraju pravni subjekt putem izravnog ili neizravnog vlasništva dovoljnog postotka dionica ili prava glasa ili vlasničkih udjela u tom subjektu, uključujući putem udjela dionica koje glase na donositelja ili putem kontrole drugim sredstvima osim društava uvrštenih na uređena tržišta koja podliježu obvezi otkrivanja u skladu s pravom Unije ili jednakovrijednim međunarodnim standardima koji osiguravaju odgovarajuću transparentnost informacija o vlasništvu.

Udjel dionica od 25 % plus jedna dionica ili vlasnički udio od preko 25 % u stranci u koji drži fizička osoba pokazatelj je izravnog vlasništva. Udjel dionica od 25 % plus jedna dionica ili vlasnički udio od preko 25 % u stranci u vlasništvu korporativnog subjekta koji je pod kontrolom fizičke osobe ili više njih ili više korporativnih subjekata koji su pod kontrolom iste fizičke osobe ili više njih pokazatelj je neizravnog vlasništva. To se primjenjuje ne dovodeći u pitanje pravo država članica da odluče da niži postotak može biti naznaka vlasništva ili kontrole. Kontrola drugim sredstvima može se utvrditi, između ostalog, u skladu s kriterijima iz članka 22. stavaka od 1. do 5. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾;

⁽¹⁾ SL C 316, 27.11.1995., str. 49.

⁽²⁾ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim finansijskim izvještajima, konsolidiranim finansijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

▼B

ii. ako, nakon što su iscrpljena sva moguća sredstva i pod uvjetom da nema osnova za sumnju, osobe iz točke i. nisu identificirane ili ako postoji sumnja da je identificirana osoba ili više njih stvarni vlasnik ili vlasnici, fizička osoba ili više njih koje su na položaju višeg rukovoditelja; obveznici vode evidenciju o mjerama koje su poduzete kako bi se identificiralo stvarno vlasništvo prema podtočki i. te ovoj podtočki;

▼M1

(b) u slučaju trustova, sve sljedeće osobe:

- i. osnivača odnosno osnivače;
- ii. upravitelja odnosno upravitelje;
- iii. zaštitnika odnosno zaštitnike (ako postoji/-e);
- iv. korisnike, ili u slučaju kada se pojedinci koji imaju korist od pravnog aranžmana ili subjekta tek trebaju utvrditi, skupinu osoba u čijem se temeljnom interesu pravni aranžman ili subjekt uspostavlja ili u čijem temeljnom interesu pravni aranžman ili subjekt djeluje;
- v. svaku drugu fizičku osobu koja u konačnici provodi kontrolu nad trustom izravnim ili neizravnim vlasništvom ili na drugi način;

▼B

(c) u slučaju pravnih osoba poput zaklada i pravnih aranžmana sličnih trustovima, fizičku osobu ili više njih koje obavljaju istovrijedne ili slične funkcije onima iz točke (b);

7. „pružatelj usluga trusta ili trgovačkog društva” znači svaka osoba koja slijedom svojeg poslovanja trećim osobama pružaju bilo koju od sljedećih usluga:

- (a) osnivanje trgovackih društava ili drugih pravnih osoba;
- (b) obavljanje funkcije ili postavljanje druge osobe da obavlja funkciju direktora ili tajnika trgovackog društva, partnera u partnerstvu ili sličnog položaja u odnosu na druge pravne osobe;
- (c) pružanje usluga registriranog sjedišta, poslovne adrese, korespondentne adrese ili administrativne adrese i ostalih povezanih usluga trgovackom društvu, partnerstvu ili nekoj drugoj pravnoj osobi ili aranžmanu;
- (d) obavljanje funkcije ili postavljanje druge osobe da djeluje kao upravitelj ekspresnog trusta ili sličnog pravnog aranžmana;

▼B

- (e) obavljanje funkcije ili postavljanje druge osobe da obavlja funkciju nominalnog dioničara u ime druge osobe osim trgovackog društva uvrštenog na uredeno tržište koje podliježe obvezi objavljivanja u skladu s pravom Unije ili ekvivalentnim međunarodnim standardima;
8. „korespondentan odnos” znači:
- (a) da jedna banka kao „korespondent” pruža bankovne usluge drugoj banci kao „respondentu”, uključujući pružanje tekućeg ili drugog računa pasive i povezanih usluga kao što su upravljanje gotovinom, međunarodni prijenosi novčanih sredstava, obračun čekova, prolazni računi te usluge deviznog poslovanja;
 - (b) odnosi između i unutar kreditnih institucija te finansijskih institucija uključujući kada se slične usluge pružaju putem institucije korespondenta instituciji respondenta te uključujući odnose uspostavljene za transakcije vrijednosnim papirima ili prijenos novčanih sredstava;
9. „politički izložena osoba” znači fizička osoba kojoj je provjerena ili su joj bile povjerene istaknute javne funkcije te obuhvaća sljedeće:
- (a) šefove država, šefove vlada, ministre i zamjenike ili pomoćnike ministara;
 - (b) zastupnike u parlamentima ili u sličnim zakonodavnim tijelima;
 - (c) članove upravnih tijela političkih stranaka;
 - (d) članove vrhovnih sudova, ustavnih sudova ili drugih sudskeh tijela visoke razine čije odluke ne podliježu dalnjim žalbama, osim u iznimnim okolnostima;
 - (e) članove revizorskih sudova ili odbora središnjih banaka;
 - (f) veleposlanike, otpovjednike poslova i visoko rangirane časnike u oružanim snagama;
 - (g) članove administrativnih, upravljačkih ili nadzornih tijela poduzeća u vlasništvu države;
 - (h) direktore, zamjenike direktora i članove odbora ili ekvivalentne funkcije međunarodne organizacije.
- Nijedna od javnih funkcija navedenih u točkama od (a) do (h) ne shvaća se kao da obuhvaća dužnosnike srednjeg ranga ili niže dužnosnike;
10. „članovi obitelji” uključuje sljedeće:
- (a) bračnog druga ili osobu koja se smatra ekvivalentom bračnog druga politički izložene osobe;

▼B

- (b) djecu i njihove bračne drugove ili osobe koje se smatraju ekvivalentom bračnog druga politički izložene osobe;

 - (c) roditelje politički izložene osobe;
11. „osobe za koje se zna da su bliski suradnici” znači:
- (a) fizičke osobe za koje je poznato da imaju zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektima ili pravnim aranžmanima ili bilo koje druge bliske poslovne odnose s politički izloženom osobom;

 - (b) fizičke osobe koje su jedini stvarni vlasnici pravnog subjekta ili pravnog aranžmana za koji je poznato da je stvoren *za de facto* dobrobit politički izložene osobe;
12. „više rukovodstvo” znači službenik ili zaposlenik s dovoljno znanja o izloženosti institucije riziku od pranja novca i financiranja terorizma te odgovarajuće razine da donosi odluke koje utječu na njezinu izloženost riziku te ne treba, u svim slučajevima, biti član upravnog odbora;
13. „poslovni odnos” znači poslovni, profesionalni ili komercijalni odnos koji je povezan s profesionalnim aktivnostima obveznika i od kojeg se očekuje, u vrijeme uspostave kontakta, da ima element trajnosti;
14. „usluge igara na sreću” znači usluga koja uključuje stavljanje uloga s novčanom vrijednošću na igre na sreću, uključujući one s elementom vještine kao što su lutrije, kasino-igre, pokeraške igre i oklade koje se igraju na fizičkoj lokaciji ili na daljinu putem bilo kojih sredstava, elektroničkim sredstvima ili bilo kojom drugom komunikacijskom tehnologijom te na individualni zahtjev primatelja usluga;
15. „grupa” znači grupa društava koja se sastoji od matičnog društva, društava kćeri i subjekata u kojima matično društvo ili društva kćeri sudjeluju, kao i poduzeća koja su međusobno povezana vezom u smislu članka 22. Direktive 2013/34/EU;

▼M1

16. „elektronički novac” znači elektronički novac kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2009/110/EZ, ali ne uključuje novčanu vrijednost na koju se upućuje u članku 1. stavcima 4. i 5. te direktive;

▼B

17. „fiktivna banka” znači kreditna institucija ili finansijska institucija ili institucija koja provodi aktivnosti ekvivalentne onima koje provode kreditne institucije ili finansijske institucije, osnovana na području nadležnosti u kojoj nije fizički prisutna te nema stvarnog vodstva ni uprave i koja nije povezana s uređenom finansijskom grupom;

▼M1

18. „virtualne valute” znači digitalni prikaz vrijednosti koji nije izdala i za koji ne jamči središnja banka ni javno tijelo, koji nije nužno povezan sa zakonski uspostavljenom valutom te nema pravni status valute ili novca, ali ga fizičke ili pravne osobe prihvataju kao sredstvo razmjene i može se prenositi, pohranjivati te se njime može trgovati elektroničkim putem;

19. „pružatelj skrbničke usluge novčanika” znači subjekt koji pruža uslugu čuvanja privatnih kriptografskih ključeva u ime svojih stranaka radi držanja, pohrane i prijenosa virtualnih valuta.

▼B*Članak 4.*

1. Države članice, u skladu s pristupom koji se temelji na procjeni rizika, osiguravaju da područje primjene ove Direktive obuhvaća, u cijelosti ili djelomično, i profesije i kategorije poduzeća, koji nisu obveznici iz članka 2. stavka 1., a koje se bave aktivnostima za koje je osobito vjerojatno da će se upotrebljavati za potrebe pranja novca ili financiranja terorizma.

2. Kada država članica proširi područje primjene ove Direktive i na druge profesije ili kategorije poduzeća osim onih iz članka 2. stavka 1., ona o tome obavještuje Komisiju.

Članak 5.

Države članice mogu donijeti ili zadržati na snazi strože odredbe u području koji obuhvaća ova Direktiva u svrhu sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma, u granicama prava Unije.

*ODJELJAK 2.**Procjena rizika**Članak 6.*

1. Komisija provodi procjenu rizika od pranja novca i financiranja terorizma koji utječu na unutarnje tržište i koji su povezani s prekogničnim aktivnostima.

U tu svrhu Komisija do 26. lipnja 2017. sastavlja izvješće u kojemu se utvrđuju, analiziraju i ocjenjuju ti rizici na razini Unije. Nakon toga, Komisija ažurira svoje izvješće svake dvije godine ili češće, prema potrebi.

2. Izvješće iz prvog stavka 1. obuhvaća barem sljedeće:

▼B

(a) područja unutarnjeg tržišta koja su najviše izložena riziku;

▼M1

(b) rizike povezane sa svakim relevantnim sektorom, uključujući, ako su dostupne, procjene koje o količinama opranog novca daje Eurostat za svaki od tih sektora;

(c) najraširenija sredstva kojima se kriminalci koriste za pranje nezakonitih imovinskih koristi, uključujući, ako su informacije dostupne, ona koja se posebice koriste u transakcijama između država članica i trećih zemalja, neovisno o utvrđenju treće zemlje kao visokorizične na temelju članka 9. stavka 2.

3. Komisija osigurava da izvješće iz stavka 1. bude stavljen na raspolaganje državama članicama i obveznicima kako bi im pomogla u utvrđivanju i razumijevanju rizika od pranja novca i financiranja terorizma te upravljanju njime i njegovu smanjivanju te kako bi omogućila drugim dionicima, između ostalih nacionalnim zakonodavcima, Europskom parlamentu, europskim nadzornim tijelima te predstavnicima FOJ-eva da bolje razumiju rizike. Izvješća se objavljaju najkasnije šest mjeseci nakon što su stavljeni na raspolaganje državama članicama, osim dijelova izvješća koji sadržavaju povjerljive informacije.

▼B

4. Komisija daje državama članicama preporuke o mjerama primjenjivima za rješavanje utvrđenih rizika. Ako države članice u svojim nacionalnim režimima SPNFT-a odluče ne primjeniti bilo koju od preporuka, o tome obavješćuju Komisiju i pružaju obrazloženje za takvu odluku.

5. Do 26. prosinca 2016. europska nadzorna tijela putem Zajedničkog odbora donose mišljenje o rizicima od pranja novca i financiranja terorizma koji utječu na finansijski sektor Unije („zajedničko mišljenje“). Nakon toga europska nadzorna tijela putem Zajedničkog odbora donose mišljenje svake dvije godine.

6. Prilikom provodenja procjene iz stavka 1. Komisija organizira posao na razini Unije, uzima u obzir zajednička mišljenja iz stavka 5. i uključuje stručnjake iz država članica u području SPNFT-a, predstavnike FOJ-eva te prema potrebi druga tijela na razini Unije. Komisija osigurava da zajednička mišljenja budu dostupna državama članicama i obveznicima kako bi im pomogla utvrditi rizik od pranja novca i financiranja terorizma, upravljati njime i smanjiti ga.

7. Svake dvije godine ili češće, ako je to potrebno, Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o nalazima redovitih procjena rizika i djelovanju poduzetom na temelju tih nalaza.

▼B*Članak 7.*

1. Svaka država članica poduzima primjerene korake kako bi prepoznaala, procijenila, razumjela i smanjila rizike od pranja novca i financiranja terorizma koji na nju utječu, kao i sva druga pitanja koja se tiču zaštite podataka u tom pogledu. Tu procjenu rizika ona održava ažuriranim.

2. Svaka država članica imenuje tijelo ili uspostavlja mehanizam kojim koordinira nacionalni odgovor na rizike iz stavka 1. O identitetu tog tijela ili opisu mehanizma obavješće se Komisiju, europsku nadzornu tijela te ostale države članice.

3. U provođenju procjena rizika iz stavka 1. ovog članka države članice upotrebljavaju izvješća iz članka 6. stavka 1.

4. U pogledu procjene rizika iz stavka 1., svaka država članica:

- (a) koristi ju kako bi unaprijedila svoj režim za SPNFT, osobito utvrđivanjem područja u kojima obveznici trebaju primjenjivati pojačane mjere i, prema potrebi, utvrđivanjem mjera koje treba poduzeti;
- (b) prema potrebi utvrđuje sektore ili područja manjeg ili većeg rizika od pranja novca i financiranja terorizma;
- (c) koristi ju kao pomoćno sredstvo za dodjelu i određivanje prioritetnih resursa za borbu protiv pranja novaca i financiranja terorizma;
- (d) koristi ju kako bi se osigurala da su utvrđena primjerena pravila za svaki sektor ili područje, u skladu s rizicima od pranja novca i financiranja terorizma;
- (e) odmah stavlja prikladne informacije na raspolaganje obveznicima kako bi olakšala njihovo provođenje procjena rizika od pranja novca i financiranja terorizma;

▼M1

- (f) izvješće o institucionalnoj strukturi i općim postupcima u svojem režimu SPNFT-a, uključujući, između ostalog o FOJ-u, poreznim tijelima i državnim odvjetništvima te dodijeljenim ljudskim i finansijskim resursima, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne;
- (g) izvješće o nacionalnim naporima i resursima (radnoj snazi i proračunu) koji su dodijeljeni za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma.

▼M1

5. Države članice rezultate svojih procjena rizika, uključujući njihova ažuriranja, stavljaju na raspolaganje Komisiji, europskim nadzornim tijelima i drugim državama članicama. Druge države članice mogu prema potrebi državi članci koja provodi procjenu rizika pružiti relevantne dodatne informacije. Sažetak procjene stavљa se na raspolaganje javnosti. Taj sažetak ne sadržava povjerljive informacije.

▼B*Članak 8.*

1. Države članice osiguravaju da obveznici poduzmu odgovarajuće korake za utvrđivanje i procjenu rizika od pranja novca i financiranja terorizma uzimajući u obzir čimbenike rizika uključujući one koji se odnose na njihove stranke, zemlje ili geografska područja, proizvode, usluge, transakcije ili kanale dostave. Ti su koraci razmjerni prirodi i veličini obveznika.

2. Procjene rizika iz stavka 1. dokumentiraju se, ažuriraju i stavljaju na raspolaganje relevantnim dotičnim nadležnim i samoregulatornim tijelima. Nadležna tijela mogu odlučiti da pojedinačne dokumentirane procjene rizika nisu potrebne ako su određeni rizici, karakteristični za sektor, jasni i shvaćeni.

3. Države članice osiguravaju da obveznici imaju uspostavljene politike, kontrole i postupke za smanjivanje i djelotvorno upravljanje rizicima od pranja novca i financiranja terorizma utvrđenima na razini Unije, na razini država članica i na razini obveznika. Te politike, kontrole i postupci moraju biti razmjerni prirodi i veličini obveznika.

4. Politike, kontrole i postupci iz stavka 3. uključuju:

(a) razvoj unutarnjih politika, kontrola i postupaka, uključujući modele praksi upravljanja rizikom, dubinsku analizu stranke, izvješćivanje, vođenje evidencije, unutarnju kontrolu, upravljanje usklađenošću, uključujući, kada je primjerno veličini i prirodi posla, imenovanje službenika za usklađenost na upravljačkoj razini, i provjeru zaposlenika;

(b) ako je prikladno s obzirom na veličinu i prirodu posla, neovisnu revizorsku funkciju za testiranje unutarnjih politika, kontrola i postupaka iz točke (a).

5. Države članice zahtijevaju od obveznika da pribave odobrenje svojeg višeg rukovodstva za politike, kontrole i postupke koje provode te da prate i pojačavaju poduzete mјere, prema potrebi.

▼B*ODJELJAK 3.**Politika u pogledu trećih zemalja**Članak 9.*

1. Treće zemlje i jurisdikcije koje imaju strateške nedostatke u svojim nacionalnim režimima SPNFT-a koji predstavljaju značajne prijetnje finansijskom sustavu Unije („visokorizične treće zemlje“) utvrđuju se da bi se zaštitilo pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržista.

▼M1

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 64. radi utvrđivanja visokorizičnih trećih zemalja, uzimajući u obzir strateške nedostatke, posebno u sljedećim područjima:

- (a) pravni i institucijski okvir SPNFT-a treće zemlje, posebno:
 - i. inkriminiranje pranja novca i financiranja terorizma;
 - ii. mjere povezane s dubinskom analizom stranke;
 - iii. zahtjevi u vezi s vođenjem evidencije;
 - iv. zahtjevi u vezi s prijavljivanjem sumnjivih transakcija;
 - v. dostupnost točnih i pravodobnih informacija o stvarnom vlasništvu pravnih osoba i aranžmana nadležnim tijelima;
- (b) ovlasti i postupci nadležnih tijela treće zemlje u svrhu borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, uključujući odgovarajuće učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije, kao i praksa treće zemlje u suradnji i razmjeni informacija s nadležnim tijelima država članica;
- (c) djelotvornost sustava SPNFT-a treće zemlje u rješavanju rizika od pranja novca ili financiranja terorizma.

▼B

3. Delegirani akti iz stavka 2. donose se u roku od mjesec dana nakon utvrđivanja strateških nedostataka iz tog stavka.

▼M1

4. Komisija prilikom izrade delegiranih akata iz stavka 2. uzima u obzir relevantne evaluacije, procjene ili izvješća koje su sastavile međunarodne organizacije i stručnjaci zaduženi za određivanje standarda nadležni u području sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma.

▼B

POGLAVLJE II.

DUBINSKA ANALIZA STRANKE

ODJELJAK 1.

Opće odredbe*Članak 10.***▼M1**

1. Države članice zabranjuju svojim kreditnim institucijama i finansijskim institucijama vođenje anonimnih računa, anonimnih štednih knjižica ili anonimnih sefova. Države članice u svakom slučaju zahtijevaju da se vlasnici i korisnici postojećih anonimnih računa, anonimnih štednih knjižica ili anonimnih sefova podvrgnu mjerama dubinske analize stranke najkasnije do 10. siječnja 2019., a u svakom slučaju prije upotrebe takvih računa, štednih knjižica ili sefova na bilo koji način.

▼B

2. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje zlouporabe dionica koje glase na donositelja i isprava o vlasništvu dionica koje glase na donositelja.

Članak 11.

Države članice osiguravaju da obveznici primjenjuju mjere dubinske analize stranke u sljedećim okolnostima:

- (a) prilikom uspostavljanja poslovnog odnosa;
- (b) prilikom izvršavanja povremene transakcije koja:
 - i. iznosi 15 000 EUR ili više, bez obzira obavlja li se transakcija u obliku jedne operacije ili više operacija koje se čine povezanim; ili
 - ii. predstavlja prijenos novčanih sredstava definiran s članku 3. točki 9. Uredbe (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, koja premašuje iznos od 1 000 EUR;
- (c) u slučaju osoba koje trguju robom, prilikom obavljanja povremenih gotovinskih transakcija u iznosu od 10 000 EUR ili više, bez obzira obavlja li se transakcija u obliku jedne operacije ili više operacija koje se čine povezanim;
- (d) za pružatelje usluga igara na sreću, prilikom preuzimanja dobitaka, stavljanja uloga ili u oba slučaja, prilikom izvršavanja transakcija u iznosu od 2 000 EUR ili više, bez obzira obavlja li se transakcija u obliku jedne operacije ili više operacija koje se čine povezanim;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (vidjeti str. 1. ovoga Službenog lista).

▼B

- (e) kada postoji sumnja na pranje novca ili financiranje terorizma, bez obzira na sva moguća odstupanja, izuzeća ili pragove;
- (f) kada postoje sumnje u istinitost ili primjerenost prethodno dobivenih identifikacijskih podataka o stranci.

Članak 12.

1. Odstupajući od članka 13. prvog podstavka, točaka (a), (b) i (c), i članka 14. te na temelju primjerene procjene rizika koja pokazuje nizak rizik, država članica može dopustiti obveznicima da ne primjenjuju određene mjere dubinske analize stranke u pogledu elektroničkog novca ako su ispunjeni svi od sljedećih uvjeta za smanjivanje rizika:

▼M1

- (a) platni instrument ne može se ponovno puniti ili ima mjesecni prag za platne transakcije od 150 EUR koji se može upotrijebiti isključivo u toj državi članici;
- (b) najviši iznos pohranjen elektronički ne premašuje 150 EUR;
- (c) platni instrument upotrebljava se isključivo za kupnju robe ili usluga;
- (d) na platni instrument ne može se pohraniti anonimni elektronički novac;
- (e) izdavatelj provodi dostatno praćenje transakcija ili poslovnog odnosa kako bi omogućio otkrivanje neobičnih ili sumnjivih transakcija.

▼M1

2. Države članice osiguravaju da odstupanje predviđeno u stavku 1. ovog članka nije primjenjivo u slučaju iskupa u gotovini ili podizanja gotovine u novčanoj vrijednosti elektroničkog novca ako isplaćeni iznos premašuje 50 EUR, ili u slučaju platnih transakcija s udaljenosti kako su definirane u članku 4. točki 6. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ u kojima plaćeni iznos premašuje 50 EUR po transakciji.

3. Države članice osiguravaju da kreditne institucije i finansijske institucije u svojstvu prihvatitelja prihvataju samo plaćanja izvršena anonimnim karticama s unaprijed uplaćenim sredstvima koje su izdane u trećim zemljama ako takve kartice ispunjavaju zahtjeve jednakovrijedne onima koji su utvrđeni u stavcima 1. i 2.

Države članice mogu odlučiti da na svojem državnom području ne prihvataju plaćanja izvršena upotrebom anonimnih kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

▼B*Članak 13.*

1. Mjere dubinske analize stranke obuhvaćaju:

▼M1

- (a) identifikaciju stranke i provjeru identiteta stranke na temelju dokumenta, podataka ili informacija dobivenih iz pouzdanog i neovisnog izvora, između ostalog, ako postoji, sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (⁽¹⁾) ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim postupcima identifikacije koje su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nacionalna tijela;

▼B

- (b) identifikaciju stvarnog vlasnika i poduzimanje odgovarajućih mjera za provjeru identiteta te osobe kako bi se obveznik mogao uvjeriti da zna tko je stvarni vlasnik, uključujući, u pogledu pravnih osoba, trustova, trgovačka društva, zaklade i slične pravne aranžmane, poduzimajući mjere potrebne za razumijevanje vlasničke i kontrolne strukture stranke. ►M1 Ako je identificirani stvarni vlasnik viši rukovoditelj kako je navedeno u članku 3. stavku 6. točki (a) podtočki ii., obveznici poduzimaju potrebne razumne mjere radi provjere identiteta fizičke osobe koja je na položaju višeg rukovoditelja te vode evidenciju o poduzetim mjerama i o eventualnim poteškoćama s kojima su se susreli tijekom procesa provjere; ◀
- (c) procjenjivanje i, kada je potrebno, prikupljanje informacija o svrsi i namjeni poslovnog odnosa;
- (d) provođenje stalnog praćenja poslovnih odnosa, uključujući i kontrolu transakcija tijekom poslovnog odnosa kako bi se osiguralo da su transakcije koje se obavljaju u skladu sa saznanjima dotičnog obveznika o stranci, poslovnom profilu i profilu rizika te, prema potrebi, izvoru novčanih sredstava i osiguravanju ažuriranja dokumentacije, podataka ili informacija koje se vode.

Pri provedbi mjera iz prvog podstavka, točaka (a) i (b), obveznici također provjeravaju je li svaka osoba koja tvrdi da djeluje u ime stranke za to i ovlaštena te identificiraju i provjeravaju identitet te osobe.

2. Države članice osiguravaju da obveznici primjenjuju sve zahtjeve dubinske analize stranke utvrđene u stavku 1. Međutim, obveznici mogu odrediti opseg takvih mjera na temelju procjene rizika.

(¹) Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.).

▼B

3. Države članice od obveznika zahtijevaju da prilikom procjene rizika od pranja novca i financiranja terorizma uzmu u obzir barem varijable iz Priloga I.

4. Države članice osiguravaju da obveznici mogu pokazati nadležnim tijelima ili samoregulatornim tijelima da su mjere primjerene s obzirom na rizik od pranja novca i financiranja terorizma koji je utvrđen.

5. Za životno osiguranje i druge usluge osiguranja povezane s ulaganjima, države članice osiguravaju da, uz mjere dubinske analize stranke koje su potrebne za stranku i stvarnog vlasnika, kreditne institucije i finansijske institucije provode sljedeće mjere dubinske analize stranke na korisnicima životnog osiguranja i drugih polica osiguranja povezanih s ulaganjima, čim su korisnici identificirani ili imenovani:

- (a) u slučaju korisnika koji su identificirani kao posebno imenovane osobe ili pravni aranžmani, koji preuzimaju ime osobe;
- (b) u slučaju korisnika koji su određeni karakteristikama ili skupinom ili na drugi način, dobivanje dovoljno informacija koje se tiču tih korisnika kako bi osigurale kreditnim institucijama ili finansijskoj instituciji da će moći utvrditi identitet korisnika u vrijeme isplate.

U pogledu prvog podstavka, točaka (a) i (b), provjera identiteta korisnika obavlja se u vrijeme isplate. U slučaju dodjele, u cijelosti ili djelomično, životnog osiguranja ili drugih usluga povezanih s ulaganjem trećoj osobi, kreditne institucije i finansijske institucije svjesne dodjele identificiraju stvarnog vlasnika u vrijeme dodjele fizičkoj ili pravnoj osobi ili pravnom aranžmanu koji prima u vlastitu korist vrijednost dodijeljene police.

6. U slučaju korisnika trustova ili sličnih pravnih aranžmana koji su određeni specifičnim karakteristikama ili skupinom, obveznik pribavlja dovoljno informacija u pogledu korisnika kako bi obveznik bio siguran da će moći utvrditi identitet korisnika u vrijeme isplate ili u trenutku kada korisnik odluči iskoristiti dodijeljena prava.

Članak 14.

1. Države članice zahtijevaju da se provjera identiteta stranke i stvarnog vlasnika obavlja prije uspostave poslovnog odnosa ili izvršavanja transakcije. ►M1 Prilikom ulaska u novi poslovni odnos s korporativnim ili drugim pravnim subjektom, ili trustom ili pravnim aranžmanom koji ima strukturu ili funkcije slične trustu („sličan pravni aranžman”), za koje postoji obveza registracije informacija o stvarnom vlasništvu na temelju članka 30. ili članka 31., obveznici prikupljaju dokaz o registraciji ili izvadak iz registra. ◀

▼B

2. Odstupajući od stavka 1., države članice mogu dopustiti da se provjera identiteta stranke i stvarnog vlasnika obavi tijekom uspostave poslovnog odnosa ako je to potrebno kako ne bi došlo do prekida uobičajenog poslovanja i u slučaju gdje je rizik od pranja novca i financiranja terorizma nizak. U takvim situacijama spomenuti postupci provode se što je prije moguće nakon prvog kontakta.

3. Odstupajući od stavka 1., države članice mogu dopustiti otvaranje računa u kreditnoj instituciji ili finansijskoj instituciji, uključujući račune koji omogućuju transakcije s prenosivim vrijednosnim papirima, pod uvjetom da postoje odgovarajući zaštitni mehanizmi koji osiguravaju da stranke ili netko u njihovo ime ne provodi transakcije dok nije postignuta potpuna usklađenost s zahtjevima za dubinsku analizu stranke utvrđenima u članku 13. stavku 1. prvom podstavku točkama (a) i (b).

4. Države članice zahtijevaju da obveznik koji nije u mogućnosti ispuniti zahtjeve za dubinsku analizu stranke utvrđene u članku 13. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) ili (c) ne obavlja transakcije putem bankovnog računa, ne uspostavlja poslovne odnose niti obavlja transakcije i da prekine poslovni odnos te razmotri izradu prijave o sumnjivoj transakciji FOJ-u u vezi sa strankom u skladu s člankom 33.

Države članice ne primjenjuju prvi podstavak na javne bilježnike, druge neovisne pravne stručnjake, revizore, vanjske računovođe i porezne savjetnike isključivo u mjeri u kojoj te osobe utvrđuju pravni položaj svojih stranaka ili obavljaju zadaće obrane ili zastupanja tih stranaka u sudskim postupcima ili u vezi sa sudskim postupcima, uključujući davanje savjeta o pokretanju ili izbjegavanju takvih postupaka.

▼M1

5. Države članice zahtijevaju da obveznici primjenjuju mjere dubinske analize stranke ne samo na sve nove stranke, nego u primjeno vrijeme i na postojeće stranke na temelju procjene rizika, ili kada se promijene relevantne okolnosti stranke, ili kada je obveznik na temelju bilo kakve pravne obveze dužan tijekom relevantne kalendarske godine kontaktirati sa strankom u svrhu provjere svih relevantnih informacija povezanih sa stvarnim vlasnikom odnosno sa stvarnim vlasnicima, ili ako je obveznik to bio dužan u skladu s Direktivom Vijeća 2011/16/EU⁽¹⁾.

▼B*ODJELJAK 2.****Pojednostavljeni postupak dubinske analize STRANKE****Članak 15.*

1. Kada država članica ili obveznik utvrdi područja nižeg rizika, ta država članica može dopustiti obveznicima primjenu mjera pojednostavljenog postupka dubinske analize stranke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).

▼B

2. Prije primjene mjera pojednostavljenog postupka dubinske analize stranke obveznici osiguravaju da poslovni odnos ili transakcija predstavljaju niži stupanj rizika.

3. Države članice osiguravaju da obveznici provode dostatno praćenje transakcija i poslovnih odnosa kako bi omogućili otkrivanje neobičnih ili sumnjivih transakcija.

Članak 16.

Kada procjenjuju rizike od pranja novca i financiranja terorizma koji se odnose na vrste stranaka, geografska područja, određene proizvode, usluge, transakcije ili kanale dostave, države članice i obveznici uzimaju u obzir barem čimbenike situacija potencijalno nižeg rizika iz Priloga II.

Članak 17.

Europska nadzorna tijela do 26. lipnja 2017. izdaju smjernice namijenjene nadležnim tijelima te kreditnim institucijama i finansijskim institucijama u skladu s člankom 16. uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 o čimbenicima rizika koje treba uzeti u obzir i mjerama koje treba poduzeti u situacijama u kojima su primjerene pojednostavljene mjere dubinske analize stranke. Posebno se vodi računa o prirodi i veličini poslovanja te, ako je primjereno i razmjerno, utvrđuju se posebne mjere.

*ODJELJAK 3.**Postupak pojačane dubinske analize stranke**Članak 18.*

1. ►**M1** U slučajevima iz članaka od 18.a do 24., kao i u drugim slučajevima višeg rizika koje su utvrđile države članice ili obveznici, države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju pojačane mjere dubinske analize stranke kako bi se tim rizicima na odgovarajući način upravljalo te kako bi ih se na odgovarajući način smanjilo. ◀

Pojačane mjere dubinske analize stranke ne moraju se automatski primjeniti u odnosu na podružnice i društva kćeri koje su u većinskom vlasništvu obveznika s poslovnim nastanom u Uniji koji se nalaze u visokorizičnim trećim zemljama ako su te podružnice ili društva kćeri u većinskom vlasništvu potpuno uskladene s politikama i postupcima grupe u skladu s člankom 45. Države članice osiguravaju da te slučajeve rješavaju obveznici upotreboom pristupa koji se temelji na riziku.

▼M1

2. Države članice zahtijevaju od obveznika da ispitaju, u mjeri u kojoj je to razumno moguće, pozadinu i svrhu svih transakcija koje ispunjavaju barem jedan od sljedećih uvjeta:

▼M1

- i. transakcije su složene;
- ii. transakcije su neobično velike;
- iii. transakcije se provode prema neobičnom uzorku;
- iv. transakcije nemaju očitu gospodarsku ili zakonitu svrhu.

Obveznici pojačavaju osobito razinu i prirodu praćenja poslovnog odnosa kako bi utvrdili čine li se te transakcije ili aktivnosti sumnjivima.

▼B

3. Kada procjenjuju rizik od pranja novca i financiranja terorizma, države članice i obveznici uzimaju u obzir barem čimbenike situacija potencijalno višeg rizika iz Priloga III.

4. Europska nadzorna tijela do 26. lipnja 2017. izdaju smjernice namijenjene nadležnim tijelima i kreditnim institucijama i finansijskim institucijama u skladu s člankom 16. uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 o čimbenicima rizika koje treba uzeti u obzir i mjerama koje treba poduzeti u situacijama u kojima su primjerene pojačane mjere dubinske analize stranke. Posebno se vodi računa o prirodi i veličini poslovanja te gdje je primjereno i razmjerno, utvrđuju se posebne mjere.

▼M1*Članak 18.a*

1. U vezi s poslovnim odnosima ili transakcijama koji uključuju visokorizične treće zemlje utvrđene na temelju članka 9. stavka 2., države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju sljedeće mјere dubinske analize stranke:

- (a) prikupljanje dodatnih informacija o stranci i stvarnom vlasniku odnosno stvarnim vlasnicima;
- (b) prikupljanje dodatnih informacija o svrsi i namjeni poslovnog odnosa;
- (c) prikupljanje informacija o izvoru novčanih sredstava i izvoru bogatstva stranke i stvarnog vlasnika odnosno stvarnih vlasnika;
- (d) prikupljanje informacija o razlozima za planirane ili izvršene transakcije;
- (e) pribavljanje odobrenja višeg rukovodstva za uspostavu ili nastavak poslovnog odnosa;
- (f) provedba pojačanog praćenja poslovnog odnosa povećanjem broja i učestalosti primjenjenih kontrola te odabirom uzoraka transakcija koji iziskuju daljnje ispitivanje.

▼M1

Države članice mogu zahtijevati od obveznika da, kada je to primjenjivo, osiguraju da se prvo plaćanje provede preko računa na ime stranke pri kreditnoj instituciji koja podliježe standardima dubinske analize stranaka koji nisu blaži od onih koji su utvrđeni u ovoj Direktivi.

2. Uz mjere predviđene u stavku 1. i u skladu s međunarodnim obvezama Unije, države članice zahtijevaju od obveznika da primjenjuju, prema potrebi, jednu ili više dodatnih mjeru ublažavanja na osobe i pravne subjekte koji obavljaju transakcije koje uključuju visokorizične treće zemlje utvrđene na temelju članka 9. stavka 2. Te mjere sastoje se od jedne ili više sljedećih radnji:

- (a) primjena dodatnih elemenata pojačane dubinske analize;
- (b) uvođenje pojačanih relevantnih mehanizama izvješćivanja ili sustavnog izvješćivanja o finansijskim transakcijama;
- (c) ograničavanje poslovnih odnosa ili transakcija s fizičkim osobama ili pravnim subjektima iz trećih zemalja utvrđenih kao visokorizične zemlje na temelju članka 9. stavka 2.;

3. Uz mjere predviđene u stavku 1., države članice primjenjuju, prema potrebi, jednu od ili nekoliko sljedećih mjer u pogledu visokorizičnih trećih zemalja utvrđenih na temelju članka 9. stavka 2., u skladu s međunarodnim obvezama Unije:

- (a) odbijanje osnivanja društava kćeri, podružnica ili predstavništava obveznikâ iz dotične zemlje, ili uzimanje u obzir, na drugi način, činjenice da relevantni obveznik potječe iz zemlje koja nema odgovarajuće režime SPNFT-a;
- (b) zabrana obveznicima da osnivaju podružnice ili predstavništva u dotičnoj zemlji, ili uzimanje u obzir, na drugi način, činjenice da bi se relevantna podružnica ili relevantno predstavništvo nalazili u zemlji koja nema odgovarajuće režime SPNFT-a;
- (c) zahtijevanje pojačanih zahtjeva u vezi s nadzornim pregledom ili pojačanih zahtjeva u vezi s vanjskom revizijom za podružnice i društva kćeri obveznika koji se nalaze u dotičnoj zemlji;
- (d) zahtijevanje pojačanih zahtjeva u vezi s vanjskom revizijom za finansijske grupacije u odnosu na sve njihove podružnice i društva kćeri koji se nalaze u dotičnoj zemlji;
- (e) zahtijevanje od kreditnih i finansijskih institucija da preispitaju i izmijene te, ako je to potrebno, prekinu korespondentne odnose s respondentnim institucijama u dotičnoj zemlji.

4. Pri donošenju ili primjeni mera utvrđenih u stavcima 2. i 3., države članice uzimaju u obzir, prema potrebi, relevantne evaluacije, procjene ili izvješća koje su sastavile međunarodne organizacije i stručnjaci zaduženi za određivanje standarda nadležni u području sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma u vezi s rizicima koje predstavljaju pojedinačne treće zemlje.

▼M1

5. Države članice obavješćuju Komisiju prije donošenja ili primjene mjera utvrđenih u stavcima 2. i 3.

▼B*Članak 19.***▼M1**

U pogledu prekograničnih korespondentnih odnosa koji uključuju izvršavanje plaćanjâ s respondentnim institucijama iz trećih zemalja, države članice, uz mjere dubinske analize stranke utvrđene u članku 13., zahtijevaju od svojih kreditnih institucija i finansijskih institucija da pri ulasku u poslovni odnos:

▼B

- (a) prikupe dovoljno informacija o respondentnoj instituciji radi potpunog razumijevanja prirode njezina poslovanja i radi utvrđivanja iz javno dostupnih informacija ugleda institucije i kvalitete nadzora poslovanja;
- (b) procijene kontrole SPNFT-a respondentne institucije;
- (c) prije uspostave novih korespondentnih odnosa pribave odobrenje višeg rukovodstva;
- (d) dokumentiraju odgovornosti svake institucije;
- (e) se uvjere, povezano s prolaznim računima, da je respondentna institucija obavila provjeru identiteta stranaka te da kontinuirano provodi dubinsku analizu stranaka koje imaju izravan pristup računima korespondentne institucije te da na zahtjev može korespondentnoj instituciji pružiti relevantne podatke u vezi s dubinskom analizom stranke.

Članak 20.

U pogledu transakcija ili poslovnih odnosa s politički izloženim osobama, države članice, uz mjere dubinske analize stranke utvrđene člankom 13., zahtijevaju od obveznika da:

- (a) imaju uspostavljene odgovarajuće sustave za upravljanje rizikom, uključujući postupke koji se temelje na procjeni rizika, za utvrđivanje je li stranka ili stvarni vlasnik stranke politički izložena osoba;
- (b) u slučaju poslovnih odnosa s politički izloženim osobama, primjenjuju sljedeće mjere:
 - i. pribave odobrenje višeg rukovodstva za uspostavu ili nastavak poslovnih odnosa s takvim osobama;
 - ii. poduzmu odgovarajuće mjere za utvrđivanje izvora bogatstva i izvora novčanih sredstava koja su uključena u poslovni odnos ili transakciju s takvim osobama;
 - iii. obavljaju pojačano trajno praćenje tih poslovnih odnosa.

▼M1*Članak 20.a*

1. Svaka država članica izdaje i održava ažurnim popis na kojem se navode točne funkcije koje se prema nacionalnim zakonima i drugim propisima smatraju istaknutim javnim funkcijama za potrebe članka 3. točke 9. Države članice od svake međunarodne organizacije akreditirane na njihovim državnim područjima zahtijevaju da izda i održava ažurnim popis istaknutih javnih funkcija u toj međunarodnoj organizaciji za potrebe članka 3. točke 9. Ti popisi šalju se Komisiji i mogu se objaviti.

2. Komisija prikuplja i održava ažurnim popis točnih funkcija koje se smatraju istaknutim javnim funkcijama na razini institucija i tijela Unije. Taj popis uključuje i sve funkcije koje mogu biti povjerene predstavnicima trećih zemalja i međunarodnih tijela akreditiranim na razini Unije.

3. Komisija na temelju popisa predviđenih u stavcima 1. i 2. ovog članka sastavlja jedinstven popis svih istaknutih javnih funkcija za potrebe članka 3. točke 9. Taj se jedinstveni popis objavljuje.

4. Funkcije navedene na popisu iz stavka 3. ovog članka tretiraju se u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 41. stavku 2.

▼B*Članak 21.*

Države članice zahtijevaju od obveznika da poduzmu razumne mjere da utvrde jesu li korisnici polica životnog osiguranja ili drugih polica osiguranja povezanih s ulaganjem i/ili, gdje je potrebno, stvarni vlasnik korisnika politički izložene osobe. Te mjere poduzimaju se najkasnije u vrijeme isplate ili u vrijeme potpune ili djelomične dodjele police. Kada se utvrde viši rizici, države članice uz primjenu normalnih mjera dubinske analize stranke utvrđenih člankom 13. zahtijevaju od obveznika da:

- (a) obavijeste više rukovodstvo prije isplate prihoda police;

- (b) temeljito prouče cijeli poslovni odnos s ugovarateljem osiguranja.

Članak 22.

Kada je politički izloženoj osobi više nije povjerena istaknuta javna funkcija u državi članici ili trećoj zemlji ili istaknuta javna funkcija u međunarodnoj organizaciji, od obveznika se zahtijeva da u razdoblju od najmanje 12 mjeseci uzimaju u obzir kontinuirani rizik koji predstavlja ta osoba i primjenjuju prikladne mjere na temelju procjene rizika sve dok se više ne bude smatralo da ta osoba predstavlja daljnji rizik specifičan za politički izložene osobe.

▼B*Članak 23.*

Mjere iz članaka 20. i 21. također se primjenjuju na članove obitelji ili na osobe za koje se zna da su bliski suradnici politički izloženih osoba.

Članak 24.

Države članice zabranjuju kreditnim institucijama i finansijskim institucijama da uspostave ili održavaju korespondentne odnose s fiktivnom bankom. One zahtijevaju da te institucije poduzmu odgovarajuće mjere kako bi osigurale da ne ulaze u ili ne održavaju korespondentne odnose s kreditnom institucijom ili finansijskom institucijom za koju se zna da dopušta da se njezinim računima koristi fiktivna banka

*ODJELJAK 4.****Obavljanje zadaća od strane trećih osoba****Članak 25.*

Države članice mogu dopustiti obveznicima oslanjanje na treće osobe u ispunjavanju zahtjeva dubinske analize stranaka utvrđenih u članku 13. stavku 1. prvom podstavku, točkama (a), (b) i (c). Međutim, krajnja odgovornost za ispunjavanje tih zahtjeva i nadalje leži na obvezniku koji se oslanja na treću osobu.

Članak 26.

1. Za potrebe ovog odjeljka „treće osobe” znači obveznici navedeni u članku 2., njihove organizacije članice ili udruženja tih obveznika ili druge institucije ili osobe koje se nalaze u državi članici ili trećoj zemlji:

(a) koji primjenjuju zahtjeve dubinske analize stranke i zahtjeve za vodenje evidencije koji su uskladeni s onima koji su utvrđeni u ovoj Direktivi; i

(b) čija se usklađenost sa zahtjevima iz ove Direktive nadzire na način koji je u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 2.

2. Države članice zabranjuju obveznicima oslanjanje na treće osobe sa sjedištem u visokorizičnim trećim zemljama. Države članice mogu podružnice i društva kćeri u većinskom vlasništvu obveznika sa sjedištem u Uniji izuzeti od te zabrane ako se te podružnice i društva kćeri u većinskom vlasništvu u potpunosti pridržavaju politika i postupaka unutar grupe u skladu s člankom 45.

Članak 27.

1. Države članice osiguravaju da obveznici od treće osobe na koju se oslanjaju dobiju potrebne informacije koje se tiču zahtjeva dubinske analize stranke utvrđenih u članku 13. stavku 1. prvom podstavku, točkama (a), (b) i (c).

▼M1

2. Države članice osiguravaju da obveznici kojima se stranka upućuje poduzmu odgovarajuće korake kako bi osigurali da treća osoba na zahtjev odmah dostavi relevantne preslike identifikacijskih podataka i podataka o provjeri, uključujući, ako su dostupni, podatke pribavljene sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim postupkom identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nacionalna tijela.

▼B*Članak 28.*

Države članice osiguravaju da nadležno tijelo matične države članice (za politike i postupke grupe) i nadležno tijelo države članice domaćina (za podružnice i društva kćeri) mogu smatrati da je obveznik uskladen s odredbama doneesenima u skladu s člancima 26. i 27. putem svojeg programa grupe, kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) obveznik se oslanja na informacije koje pruža treća osoba koja je dio iste grupe;
- (b) ta grupa primjenjuje mjere dubinske analize stranke, pravila o vodenju evidencije i programe protiv pranja novca i financiranja terorizma u skladu s ovom Direktivom ili ekvivalentnim pravilima;
- (c) djelotvornu provedbu zahtjeva iz točke (b) nadzire na razini grupe nadležno tijelo matične države članice ili treće zemlje.

Članak 29.

Ovaj odjeljak ne primjenjuje se na odnose eksternalizacije ili zastupničke odnose ako se na temelju ugovornog aranžmana pružatelj eksternaliziranih aktivnosti ili zastupnik treba smatrati dijelom obveznika.

POGLAVLJE III.

INFORMACIJE O STVARNOM VLASNIŠTVU

Članak 30.

1. ►M1 Države članice osiguravaju da se od korporativnih i drugih pravnih subjekata osnovanih na njihovu državnom području zahtijeva da pribave i čuvaju odgovarajuće, točne i ažurirane informacije o svojem stvarnom vlasništvu, kao i detalje o vlasničkim udjelima koje drže. Države članice osiguravaju da kršenja ovog članka podliježu učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim mjerama ili sankcijama. ◀

Države članice osiguravaju da su ti subjekti obveznicima dužni pružiti, osim informacija o njihovu pravnom vlasniku, informacije o stvarnom vlasniku kada obveznici provode mjere dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.

▼M1

Države članice zahtijevaju da stvarni vlasnici korporativnih ili drugih pravnih subjekata, što uključuje vlasništvo putem dionica, prava glasa, vlasničkih udjela, udjela dionica koje glase na donositelja ili putem kontrole drugim sredstvima, tim subjektima pružaju sve informacije koje su korporativnom ili drugom pravnom subjektu potrebne radi ispunjavanja zahtjeva iz prvog podstavka.

▼B

2. Države članice zahtijevaju da nadležna tijela i FOJ-evi mogu pravodobno pristupiti informacijama iz stavka 1.

3. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. čuvaju u središnjem registru u svakoj državi članici, na primjer u trgovackom registru, registru trgovackih društava kako je navedeno u članku 3. Direktive 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ ili javnom registru. Države članice obavješćuju Komisiju o značajkama tih nacionalnih mehanizama. Informacije o stvarnom vlasništvu sadržane u toj bazi podataka mogu se prikupljati u skladu s nacionalnim sustavima.

▼M1

4. Države članice zahtijevaju da su informacije koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3. odgovarajuće, točne i ažurirane te u tu svrhu uspostavljaju mehanizme. U sklopu takvih mehanizama zahtjeva se da obveznici i, ako je to potrebno i u mjeri u kojoj taj zahtjev nepotrebno ne ometa njihove funkcije, nadležna tijela prijavljuju bilo kakve neusklađenosti koje utvrde između informacija o stvarnom vlasništvu dostupnih u središnjim registrima i informacija o stvarnom vlasništvu koje su njima dostupne. U slučaju prijavljenih neusklađenosti države članice osiguravaju da se poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se neusklađenosti pravodobno otklonile i, ako je to potrebno, da se u međuvremenu u središnji registar unese posebna napomena o tome.

5. Države članice osiguravaju da su informacije o stvarnom vlasništvu u svim slučajevima dostupne:

- (a) nadležnim tijelima i FOJ-evima bez ikakvih ograničenja;
- (b) obveznicima, u okviru dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.;
- (c) cjelokupnoj javnosti.

Osobama iz točke (c) dopušta se pristup barem informacijama o imenu, mjesecu i godini rođenja, zemlji boravišta i državljanstvu stvarnog vlasnika te prirodi i opsegu vlasničkog udjela koji drži.

Države članice mogu, pod uvjetima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, omogućiti pristup dodatnim informacijama koje omogućuju identifikaciju stvarnog vlasnika. Te dodatne informacije uključuju barem informacije o datumu rođenja ili podatke za kontakt, u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovacka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL L 258, 1.10.2009., str. 11.).

▼M1

5.a Države članice mogu odlučiti da informacije koje se čuvaju u njihovim nacionalnim registrima iz stavka 3. stave na raspolaganje uz uvjet registracije putem interneta i plaćanja naknade, koja ne smije premašivati administrativne troškove stavljanja informacija na raspolaganje, uključujući troškove održavanja i daljnog razvoja registra.

6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i FOJ-evi imaju pravodoban i neograničen pristup svim informacijama koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3. bez upozoravanja dotičnog subjekta. Države članice obveznicima također omogućuju pravodoban pristup prilikom poduzimanja mjera dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.

Nadležna tijela koja imaju pristup središnjem registru iz stavka 3. javna su tijela s dodijeljenim odgovornostima za suzbijanje pranja novca ili financiranja terorizma, kao i porezna tijela, nadzornici obveznika i tijela zadužena za istrage ili progon zbog pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela i financiranja terorizma te pronalaženje i pljenidbu ili zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima.

7. Države članice osiguravaju da su nadležna tijela i FOJ-evi u stanju pravodobno i besplatno pružati informacije iz stavaka 1. i 3. nadležnim tijelima i FOJ-evima drugih država članica.

▼B

8. Države članice zahtijevaju da se obveznici ne oslanjaju isključivo na središnji registar iz stavka 3. za potrebe ispunjavanja zahtjeva dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II. Ti se zahtjevi ispunjavaju upotrebom pristupa koji se temelji na procjeni rizika.

▼M1

9. U iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, u slučajevima kada bi pristup iz stavka 5. prvog podstavka točaka (b) i (c) izložio stvarnog vlasnika nerazmernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban, države članice mogu predvidjeti izuzeće od takvog pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu na pojedinačnoj osnovi. Države članice osiguravaju da se navedena izuzeća dodjeljuju nakon detaljne evaluacije iznimne naravi okolnosti. Moraju biti zajamčena prava na administrativno preispitivanje odluke o izuzeću i na djelotvoran pravni lijek. Država članica koja je dodijelila izuzeća objavljuje godišnje statističke podatke o broju dodijeljenih izuzeća i njihova obrazloženja te dostavlja navedene podatke Komisiji.

Izuzeća dodijeljena na temelju prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuju se na kreditne institucije i finansijske institucije ni na obveznike iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočke (b) koji su javni službenici.

▼M1

10. Države članice osiguravaju da središnji registri iz stavka 3. ovog članka budu međusobno povezani putem europske središnje platforme uspostavljene člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Povezanost središnjih registara država članica s platformom uspostavlja se u skladu s tehničkim specifikacijama i postupcima utvrđenima provedbenim aktima koje Komisija donosi u skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 i člankom 31.a ove Direktive.

Države članice osiguravaju dostupnost informacija iz stavka 1. ovog članka putem sustava međupovezivanja registara, uspostavljenog člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132, u skladu s nacionalnim zakonima država članica kojima se provode stavci 5., 5.a i 6. ovog članka.

Informacije iz stavka 1. ostaju dostupne putem nacionalnih registara i sustava međupovezivanja registara najmanje pet godina, a najviše 10 godina nakon što se korporativni ili drugi pravni subjekt izbriše iz registra. Države članice surađuju međusobno i s Komisijom radi provedbe različitih vrsta pristupa u skladu s ovim člankom.

▼B*Članak 31.***▼M1**

1. Države članice osiguravaju da se ovaj članak primjenjuje na trustove i druge vrste pravnih aranžmana kao što su, između ostalih, fiducij, određene vrste društava oblika *Treuhand* ili društava oblika *fideicomiso*, ako takvi aranžmani imaju strukturu ili funkcije slične trustovima. Države članice utvrđuju obilježja s pomoću kojih se utvrđuje imaju li pravni aranžmani strukturu ili funkcije slične trustovima u odnosu na takve pravne aranžmane uredene njihovim pravom.

Svaka država članica zahtijeva da upravitelji svakog trusta osnovanog izričitim izjavom (*express trust*), kojim se upravlja u toj državi članici, dobiju i čuvaju odgovarajuće, točne i ažurirane informacije o stvarnom vlasništvu koje se tiču trusta. Te informacije uključuju identitet:

- (a) osnivača (jedinog odnosno svih);
- (b) upravitelja (jedinog odnosno svih);
- (c) zaštitnika (jedinog odnosno svih, ako postoje);
- (d) korisnikâ ili skupine korisnika;
- (e) svih ostalih fizičkih osoba koje imaju stvarnu kontrolu nad trustom.

Države članice osiguravaju da kršenja ovog članka podliježu učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim mjerama ili sankcijama.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).

▼M1

2. Države članice osiguravaju da upravitelji trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnim pravnim aranžmanima, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, pravodobno obznanе svoj status i pruže informacije iz stavka 1. ovog članka obveznicima kada, kao upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu, zasnivaju poslovni odnos ili provode povremenu transakciju iznad pragova utvrdenih u članku 11. točkama (b), (c) i (d).

▼B

3. Države članice zahtijevaju da nadležna tijela i FOJ-evi mogu pravodobno pristupiti informacijama iz stavka 1.

▼M1

3.a Države članice zahtijevaju da se informacije o stvarnom vlasništvu nad trustovima osnovanima izričitom izjavom i sličnim pravnim aranžmanima, kako je navedeno u stavku 1., čuvaju u središnjem registru stvarnog vlasništva koji je uspostavila država članica u kojoj upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ima poslovni nastan ili boraviše.

Ako je mjesto poslovnog nastana ili boravišta upravitelja trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu izvan Unije, informacije iz stavka 1. čuvaju se u središnjem registru koji je uspostavila država članica u kojoj upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ulazi u poslovni odnos ili stječe nekretninu u ime trusta ili sličnog pravnog aranžmana.

Ako upravitelji trusta ili osobe s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu imaju poslovni nastan ili boravište u različitim državama članicama, ili ako upravitelj trusta ili osoba s jednakovrijednim položajem u sličnom pravnom aranžmanu ulazi u višestruke poslovne odnose u ime trusta ili sličnog pravnog aranžmana u različitim državama članicama, potvrda kao dokaz o registraciji ili izvadak s informacijama o stvarnom vlasništvu koje se čuvaju u registru u jednoj od država članica može se smatrati dovoljnim dokazom o ispunjavanju obveze registriranja.

4. Države članice osiguravaju da su informacije o stvarnom vlasništvu trusta ili sličnog pravnog aranžmana u svim slučajevima dostupne:

- (a) nadležnim tijelima i FOJ-evima bez ikakvog ograničenja;
- (b) obveznicima, u okviru dubinske analize stranke u skladu s poglavljem II.;
- (c) svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja može dokazati legitimni interes;
- (d) svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja podnese pisani zahtjev u vezi s trustom ili sličnim pravnim aranžmanom koji drži ili ima u vlasništvu kontrolni udio u bilo kojem korporativnom ili drugom pravnom subjektu, osim onih iz članka 30. stavka 1., putem izravnog ili neizravnog vlasništva, uključujući putem udjela dionica koje glase na donositelja ili putem kontrole drugim sredstvima.

▼M1

Informacije dostupne fizičkim ili pravnim osobama iz prvog podstavka točaka (c) i (d) obuhvaćaju ime, mjesec i godinu rođenja te zemlju boravišta i državljanstvo stvarnog vlasnika, kao i prirodu i opseg vlasničkog udjela koji drži.

Države članice mogu, pod uvjetima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, omogućiti pristup dodatnim informacijama koje omogućuju identifikaciju stvarnog vlasnika. Te dodatne informacije uključuju barem datum rođenja ili podatke za kontakt, u skladu s pravilima o zaštiti podataka. Države članice mogu dozvoliti širi pristup informacijama koje se čuvaju u registru u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Nadležna tijela koja imaju pristup središnjem registru iz stavka 3.a javna su tijela s dodijeljenim odgovornostima za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma, kao i porezna tijela, nadzornici obveznikâ i tijela zadužena za istrage ili progon zbog pranja novca, povezanih predikativnih kaznenih djela i financiranja terorizma te pronalaženje, pljenidbu ili zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima.

4.a Države članice mogu odlučiti da informacije koje se čuvaju u njihovim nacionalnim registrima iz stavka 3.a stavlju na raspolaganje uz uvjet registracije putem interneta i plaćanja naknade, koja ne smije premašivati administrativne troškove stavljanja informacija na raspolažanje, uključujući troškove održavanja i daljnog razvoja registra.

5. Države članice zahtijevaju da su informacije koje se čuvaju u središnjem registru iz stavka 3.a odgovarajuće, točne i ažurirane te u tu svrhu uspostavljaju mehanizme. U sklopu takvih mehanizama zahtjeva se da obveznici i, ako je to potrebno i u mjeri u kojoj taj zahtjev nepotrebno ne ometa njihove funkcije, nadležna tijela prijavljuju bilo kakve neusklađenosti koje uoče između informacija o stvarnom vlasništvu dostupnih u središnjim registrima i informacija o stvarnom vlasništvu koje su njima dostupne. U slučaju prijavljenih neusklađenosti države članice osiguravaju da se poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se neusklađenosti pravodobno otklonile i, ako je to potrebno, da se u međuvremenu u središnji registar zabilježi posebna napomena o tome.

▼B

6. Države članice osiguravaju da se obveznici ne oslanjaju isključivo na središnji registar iz stavka 4. za potrebe ispunjavanja zahtjeva dubinske analize stranke utvrđenih u poglavljju II. Ti se zahtjevi ispunjavaju upotrebom pristupa koji se temelji na procjeni rizika.

▼M1

7. Države članice osiguravaju da su nadležna tijela i FOJ-evi u stanju pravodobno i besplatno pružati informacije iz stavaka 1. i 3. nadležnim tijelima i FOJ-evima drugih država članica.

▼M1

7.a U iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, u slučajevima kada bi pristup iz stavka 4. prvog podstavka točaka (b), (c) i (d) izložio stvarnog vlasnika nerazmernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban, države članice mogu predvidjeti izuzeće od takvog pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu na pojedinačnoj osnovi. Države članice osiguravaju da se navedena izuzeća dodjeljuju nakon detaljne evaluacije iznimne naravi okolnosti. Moraju biti zajamčena prava na administrativno preispitivanje odluke o izuzeću i na djelotvoran pravni lijek. Država članica koja je dodijelila izuzeća objavljuje godišnje statističke podatke o broju dodijeljenih izuzeća i njihova obrazloženja te dostavlja navedene podatke Komisiji.

Izuzeća dodijeljena na temelju prvog podstavka ne primjenjuju se na kreditne institucije i finansijske institucije ni na obveznike iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočke (b) koji su javni službenici.

Ako se država članica odluci utvrditi izuzeće u skladu s prvim podstavkom, ona ne ograničava nadležnim tijelima i FOJ-evima pristup informacijama.

9. Države članice osiguravaju da središnji registri iz stavka 3.a ovog članka budu međusobno povezani putem europske središnje platforme uspostavljene člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2017/1132. Povezanost središnjih registara država članica s platformom uspostavlja se u skladu s tehničkim specifikacijama i postupcima utvrđenima provedbenim aktima koje Komisija donosi u skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 i člankom 31.a ove Direktive.

Države članice osiguravaju dostupnost informacija iz stavka 1. ovog članka putem sustava međupovezivanja registara, uspostavljenog člankom 22. stavkom 2. Direktive (EU) 2017/1132, u skladu s nacionalnim zakonima država članica kojima se provode stavci 4. i 5. ovog članka.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su putem njihovih nacionalnih registara i putem sustava međupovezivanja registara dostupne samo informacije iz stavka 1. koje su ažurirane i koje se odnose na stvarno vlasništvo te da se pristup tim informacijama ostvaruje u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

Informacije iz stavka 1. ostaju dostupne putem nacionalnih registara i putem sustava međupovezivanja registara najmanje pet godina, a najviše 10 godina nakon što su razlozi za registriranje informacija o stvarnom vlasništvu, kako je navedeno u stavku 3.a, prestali postojati. Države članice surađuju s Komisijom radi provedbe različitih vrsta pristupa u skladu sa stavcima 4. i 4.a.

▼M1

10. Države članice priopćuju Komisiji kategorije, opis obilježja, imena i, prema potrebi, pravnu osnovu za trustove i slične pravne aranžmane iz stavka 1. do 10. srpnja 2019. Komisija objavljuje pročišćeni popis takvih trustova i sličnih pravnih aranžmana u *Službenom listu Europske unije* do 10. rujna 2019.

Do 26. lipnja 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojemu se ocjenjuje jesu li svi trustovi i slični pravni aranžmani, kako je navedeno u stavku 1., koji su uređeni pravom država članica ispravno identificirani i jesu li podvrgnuti obvezama utvrđenima u ovoj Direktivi. Komisija prema potrebi poduzima potrebne korake kao odgovor na zaključke iz tog izvješća.

*Članak 31.a***Provedbeni akti**

Ako je to potrebno, uz provedbene akte koje Komisija donosi u skladu s člankom 24. Direktive (EU) 2017/1132 te u skladu s područjem primjene članaka 30. i 31. ove Direktive, Komisija provedbenim aktima donosi tehničke specifikacije i postupke potrebne za ostvarivanje međupovezanosti središnjih registara država članica kako je navedeno u članku 30. stavku 10. i članku 31. stavku 9. s obzirom na:

- (a) tehničke specifikacije kojima se utvrđuje skup tehničkih podataka potrebnih kako bi platforma mogla ispunjavati svoje funkcije, te način pohrane, uporabe i zaštite takvih podataka;
- (b) zajedničke kriterije prema kojima su informacije o stvarnom vlasništvu dostupne putem sustava međupovezivanja registara, ovisno o razini pristupa koju su odobrile države članice;
- (c) tehničke pojedinosti o načinima stavljanja na raspolaganje informacija o stvarnim vlasnicima;
- (d) tehničke uvjete dostupnosti usluga koje pruža sustav međupovezivanja registara;
- (e) tehničke modalitete o načinima provedbe različitih vrsta pristupa informacijama o stvarnom vlasništvu na temelju članka 30. stavka 5. i članka 31. stavka 4.;
- (f) modalitete plaćanja kada pristup informacijama o stvarnom vlasništvu podliježe plaćanju naknade u skladu s člankom 30. stavkom 5.a i člankom 31. stavkom 4.a, uzimajući u obzir dostupne mogućnosti plaćanja kao što su platne transakcije s udaljenosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 64.a stavka 2.

▼M1

Komisija u svojim provedbenim aktima nastoji ponovno koristiti već uspješno isprobane tehnologije i postojeću praksu. Komisija osigurava da sustavi koje je potrebno razviti ne rezultiraju troškovima većima od onog što je neophodno za provedbu ove Direktive. U provedbenim aktima Komisije naglasak je na transparentnosti i razmjeni iskustava i informacija između Komisije i država članica.

▼B

POGLAVLJE IV.

OBVEZE PRIJAVLJIVANJA*ODJELJAK 1.****Opće odredbe****Članak 32.*

1. Svaka država članica osniva FOJ radi sprečavanja, otkrivanja i učinkovite borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma.

2. Države članice pismeno obavješćuju Komisiju o nazivu i adresi relevantnih FOJ-eva.

3. Svaki je FOJ operativno neovisan i samostalan, što znači da ima ovlast i kapacitet za slobodno obavljanje svojih funkcija, uključujući mogućnost da donosi samostalne odluke u pogledu analiziranja, traženja i širenja određenih informacija. FOJ je kao središnja nacionalna jedinica odgovoran za primanje i analiziranje prijava sumnjivih transakcija i drugih informacija od važnosti za pranje novca, povezana predikatna kaznena djela ili financiranje terorizma. FOJ je odgovoran za distribuciju rezultata svoje analize i svih dodatnih relevantnih informacija nadležnim tijelima kad postoje osnove sumnje na pranje novca, povezana predikatna kaznena djela ili financiranje terorizma. On mora biti u mogućnosti dobiti relevantne dodatne informacije od obveznika.

Države članice pružaju svojim FOJ-evima odgovarajuće finansijske, ljudske i tehničke resurse za obavljanje njihovih zadaća.

4. Države članice osiguravaju svojim FOJ-evima izravni ili neizravni te pravodobni pristup finansijskim i administrativnim podacima te podacima tijela za izvršavanje zakona koji su im potrebni za uspješno obavljanje zadaća. FOJ-evi moraju moći odgovoriti na zahtjeve za informacijama nadležnih tijela u svojim državama članicama kada su ti zahtjevi za informacijama potaknuti sumnjom koja se odnosi na pranje novca, povezana predikatna kaznenih djela ili financiranje terorizma. Odluka o provedbi analize ili širenju informacija prepušta se FOJ-u.

▼B

5. Ako postoje objektivni temelji za pretpostavku da bi otkrivanje takvih informacija imalo negativan učinak na istrage ili analize u tijeku, ili, u iznimnim slučajevima, ako otkrivanje tih informacija očito ne bi bilo razmjerno legitimnim interesima fizičke ili pravne osobe ili bi bilo nebitno s obzirom na svrhe u koje je zatraženo, FOJ nije dužan odgovoriti na zahtjev za informacijama.

6. Države članice od nadležnih tijela zahtijevaju da FOJ-u osiguraju povratne informacije o upotrebi informacija koje su stavljenе na raspodjeljanje u skladu s ovim člankom i o ishodu istraga ili nadzora koje su obavljene na temelju tih informacija.

7. Države članice osiguravaju da FOJ ima ovlast poduzeti hitne mjere, izravno ili neizravno, kada postoji sumnja da je transakcija povezana s pranjem novca ili financiranjem terorizma, suspendirati ili uskratiti pristanak na transakciju koja se obavlja, kako bi se transakcija analizirala, potvrdila sumnja i kako bi se nadležnim tijelima distribuirali rezultati analize. FOJ ima ovlast poduzeti takve mjere, izravno ili neizravno, na zahtjev FOJ-a iz druge države članice u trajanju i pod uvjetima određenima u nacionalnom pravu FOJ-a koji prima zahtjev.

8. Analitička funkcija FOJ-a sastoji se od sljedećega:

- (a) operativne analize koja je usmjerenja na individualne slučajeve i posebne ciljeve ili na odgovarajuće odabранe informacije, ovisno o vrsti i obujmu primljene prijave i očekivanoj upotrebi informacija nakon distribucije; i
- (b) strateške analize koja se odnosi na trendove i uzorce pranja novca i financiranja terorizma.

▼M1

9. Ne dovodeći u pitanje članak 34. stavak 2., u kontekstu svojih funkcija svaki FOJ može od bilo kojeg obveznika zatražiti i pribaviti informacije te ih koristiti u svrhu utvrđenu u stavku 1. ovog članka, čak i ako prethodna prijava nije podnesena na temelju članka 33. stavka 1. točke (a) ili članka 34. stavka 1.

Članak 32.a

1. Države članice uspostavljaju centralizirane automatizirane mehanizme, poput središnjih registara ili središnjih elektroničkih sustava za dohvata podataka, kojima se omogućuje pravodobna identifikacija svih fizičkih ili pravnih osoba koje posjeduju ili kontroliraju račune za plaćanja i bankovne račune utvrđene pomoću IBAN-a kako je definirano Uredbom (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ te sefove, koje vodi neka kreditna institucija na njihovu državnom području. Države članice obavješćuju Komisiju o obilježjima tih nacionalnih mehanizama.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

▼M1

2. Države članice osiguravaju da informacije koje se čuvaju u centraliziranim mehanizmima iz stavka 1. ovog članka budu izravno dostupne nacionalnim FOJ-evima odmah i u nefiltriranom obliku. Te informacije moraju biti dostupne i nadležnim nacionalnim tijelima kako bi ona mogla ispuniti svoje obveze u skladu s ovom Direktivom. Države članice osiguravaju da svaki FOJ može bilo kojem drugom FOJ-u pravodobno staviti na raspolaganje, u skladu s člankom 53., informacije koje se čuvaju u centraliziranim mehanizmima iz stavka 1. ovog članka.

3. Sljedećim informacijama mora se moći pristupiti i mora ih se moći pretraživati putem centraliziranih mehanizama iz stavka 1.:

- za stranku koja je imatelj računa i svaku osobu koja tvrdi da djeluje u ime stranke: ime, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. točka (a) ili jedinstvenim identifikacijskim brojem,
- za stvarnog vlasnika stranke koja je imatelj računa: ime, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. točka (b) ili jedinstvenim identifikacijskim brojem,
- za banku ili račun za plaćanja: IBAN i datumi otvaranja i zatvaranja računa,
- za sef: ime unajmljivača, dopunjeno ili ostalim identifikacijskim podatcima potrebnima na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi članak 13. stavak 1. ili jedinstvenim identifikacijskim brojem te trajanje najma.

4. Države članice mogu zahtijevati da se ostalim informacijama koje se smatraju ključnima za FOJ-eve i nadležna tijela kako bi oni mogli ispunjavati svoje obveze u skladu s ovom Direktivom mora moći pristupiti i da ih se mora moći pretraživati putem centraliziranih mehanizama.

5. Do 26. lipnja 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojemu se procjenjuju uvjeti i tehničke specifikacije te postupci za osiguravanje sigurne i učinkovite međupovezanosti centraliziranih automatiziranih mehanizama. Prema potrebi to izvješće popraćeno je zakonodavnim prijedlogom.

Članak 32.b

1. Države članice FOJ-evima i nadležnim tijelima osiguravaju pristup informacijama koje omogućuju pravodobnu identifikaciju svih fizičkih ili pravnih osoba koje su vlasnici nekretnina, između ostalog putem registara ili elektroničkih sustava za dohvrat podataka ako su takvi registri ili sustavi dostupni.

2. Do 31. prosinca 2020. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojemu se procjenjuju nužnost i proporcionalnost uskladivanja informacija sadržanih u registrima te se procjenjuje potreba za međusobnim povezivanjem tih registara. Prema potrebi to izvješće popraćeno je zakonodavnim prijedlogom.

▼B*Članak 33.*

1. Države članice zahtijevaju od obveznika, a kada je to primjenjivo i od njihovih direktora i zaposlenika, punu suradnju na način da odmah:

(a) obavijeste FOJ, uključujući i podnošenjem prijave, na vlastitu inicijativu, kada obveznik zna, sumnja ili ima opravdane razloge za sumnju da novčana sredstva, bez obzira na njihov iznos, predstavljaju imovinsku korist ostvarenu kriminalnom aktivnošću ili su povezana s financiranjem terorizma te odmah odgovore na zahtjeve FOJ-a za dodatnim informacijama u takvim slučajevima; i

▼M1

(b) dostave sve potrebne informacije izravno FOJ-u, na njegov zahtjev.

▼B

Prijavljaju se sve sumnjive transakcije, kao i pokušaj transakcija.

2. Osoba imenovana u skladu s člankom 8. stavkom 4. točkom (a) prosljeđuje informacije iz ovog članka stavka 1. FOJ-u države članice na čijem državnom području obveznik koji prosljeđuje informaciju ima poslovni nastan.

Članak 34.

1. Odstupajući od članka 33. stavka 1., države članice mogu, u slučaju obveznika iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočaka (a), (b) i (d) imenovati primjereno samoregulatorno tijelo dotične profesije kao tijelo za primanje informacija iz članka 33. stavka 1.

Ne dovodeći u pitanje stavak 2., imenovano samoregulatorno tijelo u slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka odmah prosljeđuje nepročitane informacije FOJ-u.

2. Države članice ne primjenjuju obveze utvrđene u članku 33. stavku 1. na javne bilježnike, druge neovisne pravne stručnjake, revizore, vanjske računovođe i porezne savjetnike, isključivo u mjeri u kojoj se to izuzeće odnosi na informacije koje primaju od stranaka ili informacije koje dobivaju u vezi sa strankama, tijekom utvrđivanja pravnog položaja svojih stranaka ili prilikom obavljanja svojih zadaća povezanih s obranom ili zastupanjem tih stranaka u sudskim postupcima ili u vezi sa sudskim postupcima, uključujući davanje savjeta o pokretanju ili izbjegavanju takvih postupaka, neovisno o tome jesu li predmetne informacije primljene ili dobivene prije, tijekom ili nakon navedenih postupaka.

▼M1

3. Samoregulatorna tijela koja su imenovale države članice objavljaju godišnje izvješće koje sadržava informacije o:

(a) mjerama poduzetima u skladu s člancima 58., 59. i 60.;

(b) broju zaprimljenih prijava o kršenjima kako je navedeno u članku 61., ako je to primjenjivo;

▼M1

- (c) broju prijava koje je zaprimilo samoregulatorno tijelo kako je navedeno u stavku 1. i broju prijava koje je samoregulatorno tijelo proslijedilo FOJ-u, ako je to primjenjivo;
- (d) broju i opisu mjera provedenih u skladu s člancima 47. i 48., ako je to primjenjivo, kako bi se pratilo poštuju li obveznici svoje obveze u skladu s:
 - i. člancima od 10. do 24. (dubinska analiza stranke);
 - ii. člancima 33., 34. i 35. (prijave sumnjivih transakcija);
 - iii. člankom 40. (vođenje evidencije) i
 - iv. člancima 45. i 46. (unutarnje kontrole).

▼B*Članak 35.*

1. Države članice zahtijevaju od obveznika da se suzdrže od izvršavanja transakcija za koje znaju ili sumnjuju da su povezane sa imovinskim koristi ostvarenom kriminalnom aktivnošću ili su povezane s finansiranjem terorizma sve dok ne obave potrebne radnje u skladu s člankom 33. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i dok se ne usklade sa svim dodatnim posebnim uputama od FOJ-a ili nadležnih tijela u skladu s pravom relevantne države članice.

2. Ako je neprovodenje transakcija iz stavka 1. nemoguće ili je vjerojatno da će se time omesti napor u gonjenju korisnikâ sumnjive operacije, obveznici odmah nakon izvršavanja transakcije obavješćuju FOJ.

Članak 36.

1. Države članice osiguravaju da ako, tijekom provjera koje u obveznicima obavljaju nadležna tijela iz članka 48. ili koje se obavljaju na neki drugi način, navedena nadležna tijela otkriju činjenice koje se mogu povezati s pranjem novca ili financiranjem terorizma, ona odmah o tome obavješćuju FOJ.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela koja su na temelju zakona ili propisa ovlaštena za nadzor tržišta dionica, deviznog tržišta i tržišta finansijskih derivata obavješćuju FOJ ako otkriju činjenice koje bi mogle biti povezane s pranjem novca ili financiranjem terorizma.

Članak 37.

Otkrivanje informacija u dobroj vjeri od strane obveznika ili zaposlenika ili direktora takvog obveznika u skladu s člancima 33. i 34. ne smatra se kršenjem ograničenja u pogledu otkrivanja informacija utvrđenog u ugovoru ili u bilo kojoj zakonodavnoj, regulatornoj ili administrativnoj odredbi te se time obveznik ili njegovi direktori ili zaposlenici ne izlažu nikakvoj odgovornosti, čak i ako nisu točno znali o kojoj se povezanoj kriminalnoj aktivnosti radilo i bez obzira na to je li se nezakonita aktivnost uistinu dogodila.

▼M1*Članak 38.*

1. Države članice osiguravaju da se pojedince, uključujući zaposlenike i predstavnike obveznika, koji interno ili FOJ-u prijave sumnju na pranje novca ili financiranje terorizma pravno zaštiti od izloženosti prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju te posebno od izloženosti nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu.

2. Države članice osiguravaju da pojedinci koji su izloženi prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju odnosno nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu zbog prijavljivanja sumnje na pranje novca ili financiranje terorizma interno ili FOJ-u imaju pravo na siguran način podnijeti pritužbu odgovarajućim nadležnim tijelima. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost informacija koje je FOJ prikupio, države članice također osiguravaju da takvi pojedinci imaju pravo na djelotvoran pravni lijek za zaštitu svojih prava u skladu s ovim stavkom.

▼B*ODJELJAK 2.**Zabrana otkrivanja**Članak 39.*

1. Obveznici i njihovi direktori te zaposlenici ne smiju otkriti dotičnoj stranci ili drugim trećim osobama činjenicu da dolazi, da će doći ili da je došlo do obavlješćivanja u skladu s člankom 33. ili 34. ili da je u tijeku ili je moguća analiza o pranju novca ili financiranju terorizma.

2. Zabranu iz stavka 1. ne uključuje otkrivanje nadležnim tijelima, uključujući samoregulatorna tijela, ni otkrivanje u svrhu izvršavanja zakona.

▼M1

3. Zabranom utvrđenom u stavku 1. ovog članka ne sprečava se otkrivanje informacija među kreditnim institucijama i finansijskim institucijama iz država članica, pod uvjetom da pripadaju istoj grupaciji, ili između tih subjekata i njihovih podružnica i društava kćeri u većinskom vlasništvu s poslovnim nastanom u trećim zemljama, pod uvjetom da te podružnice i ta društva kćeri u većinskom vlasništvu u potpunosti poštuju grupne politike i postupke, između ostalog postupke za razmjenu informacija unutar grupe, u skladu s člankom 45., te pod uvjetom da grupne politike i postupci udovoljavaju zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi.

▼B

4. Zabranom iz stavka 1. ne sprečava se otkrivanje među obveznicima iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočaka (a) i (b) iz država članica ili subjektima iz trećih zemalja koje propisuju zahtjeve istovjetne onima koji se utvrđuju ovom Direktivom, a koji obavljaju svoju profesionalnu djelatnost, bez obzira jesu li zaposlenici ili nisu, u okviru iste pravne osobe ili veće strukture kojoj osoba pripada i koja ima zajedničko vlasništvo, upravu ili nadzor usklađenosti.

▼B

5. Za obveznike iz članka 2. stavka 1. točaka 1. i 2. te točke 3. podtočaka (a) i (b) u slučajevima koji se odnose na istu stranku i istu transakciju koja uključuje dva ili više obveznika, zabranom iz ovog članka stavka 1. ne sprečava se otkrivanje među relevantnim obveznicima pod uvjetom da se oni nalaze u državi članici, ili među subjektima u trećoj zemlji koja propisuje zahtjeve jednake onima utvrđenima ovom Direktivom, te pod uvjetom da oni pripadaju istoj profesionalnoj kategoriji i da podliježu obvezama u pogledu čuvanja profesionalne tajne i zaštite osobnih podataka.

6. Pokušaj obveznika iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočaka (a) i (b) da odvrate stranku od upuštanja u nezakonitu aktivnost ne predstavlja otkrivanje u smislu stavka 1. ovog članka.

POGLAVLJE V.

ZAŠTITA PODATAKA, ČUVANJE EVIDENCIJE I STATISTIČKI PODACI*Članak 40.*

1. Države članice zahtijevaju od obveznika da čuvaju niže navedenu dokumentaciju i informacije u skladu s nacionalnim pravom u svrhu sprečavanja, otkrivanja i istraživanja, koje provodi FOJ ili druga nadležna tijela, mogućih slučajeva pranja novca ili financiranja terorizma:

▼M1

(a) u slučaju dubinske analize stranke, kopiju dokumentacije i informacija koje su potrebne kako bi se poštivali zahtjevi dubinske analize stranke utvrđeni u poglavljtu II., uključujući, ako postoje, informacije pribavljenе sredstvima elektroničke identifikacije, relevantnim uslugama povjerenja kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo kojim drugim sigurnim, daljinskim ili elektroničkim, postupkom identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatile relevantna nadležna tijela, tijekom razdoblja od pet godina nakon završetka poslovnog odnosa sa svojom strankom ili nakon datuma povremene transakcije;

▼B

(b) prateća dokumentacija i evidencije o transakcijama, što obuhvaća originalne dokumente ili preslike dokumenata koje su prihvatljive u sudskim postupcima na temelju primjenjivog nacionalnog prava, a koje su potrebne za utvrđivanje transakcija, u razdoblju od pet godina nakon završetka poslovnog odnosa sa svojom strankom ili nakon dana povremene transakcije.

Nakon isteka tog razdoblja čuvanja iz prvog podstavka države članice osiguravaju da obveznici obrišu osobne podatke, osim ako je drugačije predviđeno nacionalnim pravom kojim se određuje pod kojim okolnostima pružatelji platnih usluga mogu ili moraju dalje čuvati podatke. Države članice mogu dozvoliti ili zahtijevati daljnje čuvanje nakon što provedu detaljnu procjenu nužnosti i proporcionalnosti takvog daljnog čuvanja te ako to smatraju opravdanim jer je potrebno za sprečavanje, otkrivanje ili istragu slučajeva pranja novca ili financiranja terorizma. To daljnje čuvanje nakon obavljanja prijenosa novčanih sredstava ni u kom slučaju ne smije biti dulje od dodatnih pet godina.

▼M1

Razdoblje čuvanja iz ovog stavka, uključujući razdoblje dalnjeg čuvanja, koje ne smije biti dulje od pet dodatnih godina, primjenjuje se i u odnosu na podatke kojima se može pristupiti putem centraliziranih mehanizama iz članka 32.a.

▼B

2. Ako je na dan 25. lipnja 2015. u državi članici u tijeku pravni postupak u vezi sa sprečavanjem, otkrivanjem, istragom ili progonom mogućeg pranja novca ili financiranja terorizma te ako obveznik posjeduje informacije ili dokumente u vezi s tim postupkom koji je u tijeku, obveznik može čuvati te informacije ili dokumente u skladu s nacionalnim pravom u razdoblju od pet godina od 25. lipnja 2015. Države članice mogu, ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno pravo o dokazima primjenjivima na tekuće kaznene istrage i sudske postupke, dopustiti ili zahtijevati čuvanje takvih informacija ili dokumenata u dodatnom razdoblju od pet godina ako je utvrđena nužnost i proporcionalnost takvog produljenja u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona pranja novca ili financiranja terorizma na koje se sumnja.

Članak 41.

1. Obrada osobnih podataka iz ove Direktive podliježe Direktivi 95/46/EZ kako je prenesena u nacionalno pravo. Osobni podaci koje na temelju ove Direktive obrađuje Komisija ili europska nadzorna tijela podliježu Uredbi (EZ) br. 45/2001.

2. Osobne podatke obveznici na temelju ove Direktive obraduju isključivo za potrebe sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma kako je navedeno u članku 1. te se oni ne smiju dodatno obradivati na način koji nije u skladu s tim potrebama. Zabranjuje se obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive u bilo koje druge svrhe, kao što su komercijalne svrhe.

3. Obveznici novim klijentima pružaju informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 10. Direktive 95/46/EZ prije zasnivanja poslovnog odnosa ili prije provođenja povremene transakcije. Te informacije osobito uključuju opću obavijest u pogledu pravnih obveza obveznika na temelju ove Direktive pri obradi osobnih podataka za potrebe sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma iz članka 1. ove Direktive.

4. Prilikom primjene zabrana otkrivanja utvrđenih u članku 39. stavku 1. države članice usvajaju zakonodavne mjere kojima se u cijelosti ili djelomično ograničava pravo ispitanika na pristup osobnim podacima koji se na njega odnose u mjeri u kojoj takvo djelomično ili potpuno ograničavanje čini neophodnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje legitimnih interesa dotične osobe kako bi se:

- (a) obvezniku ili nadležnom nacionalnom tijelu omogućilo da uspješno obavljuju svoje zadaće za potrebe ove Direktive; ili

▼B

- (b) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, analiza, istraga ili postupaka za potrebe ove Direktive i osiguralo da sprečavanje, istraživanje i otkrivanje pranja novca i financiranja terorizma nisu ugroženi.

Članak 42.

Države članice zahtijevaju da njihovi obveznici imaju uspostavljene sustave koji im omogućuju da u potpunosti i brzo odgovaraju na upite njihovih FOJ-eva ili drugih tijela, u skladu s njihovim nacionalnim pravom, o tome održavaju li, odnosno jesu li u pet godina koje prethode tom upitu održavali poslovni odnos s određenim osobama te o prirodi tog odnosa, što se obavlja sigurnim kanalima i na način kojim se osigurava potpuna povjerljivost upita.

▼M1*Članak 43*

Obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive u svrhu sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma kako je navedeno u članku 1. smatra se pitanjem od javnog interesa u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾.

Članak 44.

1. U svrhu doprišenja pripremi procjene rizika na temelju članka 7. države članice osiguravaju svoju sposobnost preispitivanja djelotvornosti svojih sustava za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma vodenjem opsežne statistike o pitanjima koja su važna za djelotvornost takvih sustava.

2. Statistika iz stavka 1. uključuje:

- (a) podatke o veličini i važnosti različitih sektora koji ulaze u područje primjene ove Direktive, uključujući broj fizičkih osoba i subjekata te ekonomsku važnost svakog sektora;
- (b) podatke o fazama prijavljivanja i istrage te sudskim fazama u okviru nacionalnog režima SPNFT-a, uključujući broj prijava sumnjivih transakcija koje su podnesene FOJ-u, daljnje aktivnosti u vezi s tim prijavama te, na godišnjoj osnovi, broj slučajeva koji su bili predmetom istrage, broj osoba koje su bile predmetom progona, broj osoba koje su osudene za kaznena djela pranja novca ili financiranja terorizma, vrste predikatnih kaznenih djela, ako su takve informacije dostupne, te vrijednost imovine u eurima koja je zamrznuta, zaplijenjena ili konfiscirana;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

▼M1

- (c) ako su dostupni, podatke o broju i postotku prijava koje su dovele do daljnje istrage, zajedno s godišnjim izvješćem obveznicima u kojem se opisuje korisnost i daljnje aktivnosti u vezi s prijavama koje su ti obveznici podnijeli;
- (d) podatke o broju prekograničnih zahtjeva za informacije koje je FOJ podnio, primio, odbio te na koje je djelomično ili u potpunosti odgovorio, a koji su grupirani po zemljama podnositeljicama zahtjeva;
- (e) informacije o ljudskim resursima dodijeljenima nadležnim tijelima odgovornima za nadzor SPNFT-a, te ljudskim resursima dodijeljenima FOJ-u za ispunjavanje zadaća navedenih u članku 32.;
- (f) broj izravnih i neizravnih nadzornih aktivnosti, broj kršenja utvrđenih zahvaljujući nadzornim aktivnostima te sankcije/administrativne mjere koje su primjenila nadzorna tijela.

3. Države članice osiguravaju da se svake godine objavi konsolidirani pregled njihovih statistika.

4. Države članice svake godine Komisiji dostavljaju statističke podatke iz stavka 2. Komisija objavljuje godišnje izvješće u kojemu se sažimaju i objašnjavaju statistički podaci iz stavka 2. i koje se stavlja na raspolaganje na njezinu internetskoj stranici.

▼B

POGLAVLJE VI.

POLITIKE, POSTUPCI I NADZOR*ODJELJAK 1.****Interni postupci, obuka i povratne informacije****Članak 45.*

1. Države članice zahtijevaju da obveznici koji su dio grupe provode politike i postupke grupe, uključujući politike zaštite podataka te politike i postupke za razmjenu informacija unutar grupe u svrhu SPNFT-a. Te politike i postupci djelotvorno se provode na razini podružnica i društva kćeri u većinskom vlasništvu u državama članicama i trećim državama.

2. Države članice zahtijevaju da obveznici koji upravljaju poslovnim jedinicama u drugoj državi članici osiguraju da te poslovne jedinice poštuju nacionalne odredbe te druge države članice kojima se prenosi Direktiva.

▼B

3. Države članice osiguravaju da, kada obveznici imaju podružnice ili društva kćeri u većinskom vlasništvu u trećim zemljama u kojima su minimalni zahtjevi SPNFT-a manje strogi nego oni u državama članicama, njihove podružnice i društva kćeri u većinskom vlasništvu u trećim zemljama ispunjavaju zahtjeve države članice, uključujući zaštitu podataka, u mjeri u kojoj to dopušta nacionalno pravo treće zemlje.

▼M1

4. Države članice i europska nadzorna tijela informiraju jedni druge o slučajevima u kojima se pravom treće zemlje ne dopušta provedba politika i postupaka koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1. U takvim slučajevima može se poduzeti koordinirano djelovanje kako bi se došlo do rješenja. Prilikom procjenjivanja koje treće zemlje ne dopuštaju provedbu politika i postupaka koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1. države članice i europska nadzorna tijela uzimaju u obzir sva pravna ograničenja koja bi mogla ometati pravilnu provedbu tih politika i postupaka, uključujući tajnost, zaštitu podataka i druga ograničenja kojima se ograničava razmjena informacija koje bi u tu svrhu mogle biti relevantne.

▼B

5. Države članice zahtijevaju da, kada pravo treće zemlje ne dopušta provedbu potrebnih politika i postupaka iz stavka 1., obveznici osiguravaju da podružnice i društva kćeri u većinskom vlasništvu u toj trećoj zemlji primijene dodatne mjere kako bi se djelotvorno nosile s rizikom od pranja novca ili financiranja terorizma te informiraju nadležna tijela svoje matične države članice. Ako dodatne mjere nisu dostatne, nadležna tijela u matičnoj državi članici provode dodatne nadzorne mjere među ostalim zahtijevajući da grupa ne uspostavlja poslovne odnose odnosno da ih prekine i da ne obavlja transakcije te, prema potrebi, zahtijevajući od grupe obustavu poslovanja u trećoj zemlji.

6. Europska nadzorna tijela razvijaju načrt regulatornih tehničkih standarda koji određuju vrstu dodatnih mjera iz ovog članka stavka 5. i minimalno djelovanje koje trebaju poduzeti kreditne institucije i finansijske institucije kada pravo treće zemlje ne dopušta provedbu mjera iz stavaka 1. i 3.

Europska nadzorna tijela dostavljaju Komisiji načrte regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka do 26. prosinca 2016.

7. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavka 6. ovog članka u skladu s člancima od 10. do 14. uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 te (EU) br. 1095/2010.

8. Države članice osiguravaju da je razmjena informacija unutar grupe dopuštena. Informacije o sumnjama da novčana sredstva predstavljaju imovinsku korist ostvarenu kriminalnom aktivnošću ili su povezana s financiranjem terorizma prijavljenima FOJ-u razmjenjuju se unutar grupe, osim ako FOJ naloži drukčije.

▼B

9. Države članice mogu zahtijevati od izdavatelja elektroničkog novca, kako su definirani u članku 2. točki 3. Direktive 2009/110/EZ, i pružatelja platnih usluga, kako su definirani u članku 4. točki 9. Direktive 2007/64/EZ, s poslovnim nastanom na njihovu državnom području, osim onih u obliku podružnice, i čiji je glavno sjedište smješteno u drugoj državi članici, da imenuju središnju kontaktну točku na njihovu državnom području kako bi se, u ime institucije za imenovanje, osigurala usklađenost s pravilima za SPNFT i kako bi se nadležnim tijelima olakšalo obavljanje nadzora, među ostalim pružanjem dokumenta i informacija nadležnim tijelima na zahtjev.

10. Europska nadzorna tijela pripremaju nacrt regulatornih tehničkih standarda o kriterijima za utvrđivanje okolnosti u kojima je imenovanje središnje kontaktne točke iz stavka 9. prikladno i određivanje funkcija središnje kontaktne točke.

Europska nadzorna tijela Komisiji dostavljaju nacrte regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka do 26. lipnja 2017.

11. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavka 10. ovog članka u skladu s člancima od 10. do 14. uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 te (EU) br. 1095/2010.

Članak 46.

1. Države članice zahtijevaju da obveznici poduzmu mjere proporcionalne njihovu riziku, prirodi i veličini kako bi upoznali svoje zaposlenike s odredbama donešenima na temelju ove Direktive, uključujući relevantne zahteve za zaštitu podataka.

Te mjere obuhvaćaju sudjelovanje njihovih zaposlenika u posebnim kontinuiranim programima obuke kako bi im se pomoglo u prepoznavanju operacija koje bi mogle biti povezane s pranjem novca ili financiranjem terorizma i kako bi ih se moglo uputiti što činiti u takvim situacijama.

Kada fizička osoba koja je obuhvaćena bilo kojom od kategorija navedenih u članku 2. stavku 1. točki 3. obavlja profesionalnu djelatnost u svojstvu zaposlenika pravne osobe, obveze iz ovog odjeljka primjenjuju se na tu pravnu osobu, a ne na fizičku osobu.

2. Države članice osiguravaju obveznicima pristup najnovijim informacijama o postupanjima onih koji se bave pranjem novca i financiranjem terorizma te indikacijama koje vode prepoznavanju sumnjivih transakcija.

3. Države članice osiguravaju da se obveznicima pružaju, ako je to moguće, pravodobne povratne informacije o djelotvornosti prijava o pranju novca i financiranju terorizma na koje se sumnja te dalnjim aktivnostima poduzetim u vezi s tim prijavama.

▼B

4. Države članice traže da obveznici prema potrebi odrede člana uprave koji će biti odgovoran za provedbu zakona i drugih propisa nužnih za uskladivanje s ovom Direktivom.

*ODJELJAK 2.****Nadzor****Članak 47.***▼M1**

1. Države članice osiguravaju da pružatelji usluga razmjene virtualnih i fiducijskih valuta te pružatelji skrbničke usluge novčanika moraju biti registrirani, da ovlašteni mjenjači i pružatelji usluga unovčenja čekova te pružatelji usluga trusta i trgovачkih društava moraju imati dozvole za rad ili biti registrirani te da pružatelji usluga igara na sreću moraju biti pravno uređeni.

▼B

2. Države članice zahtijevaju da nadležna tijela osiguraju da su osobe na upravljačkom položaju u subjektima iz stavka 1. ili stvarni vlasnici tih subjekata stručne i primjerene osobe.

3. U pogledu obveznika iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočaka (a), (b) i (d), države članice osiguravaju da nadležna tijela poduzimaju potrebne mjere radi sprečavanja kriminalaca osuđenih u relevantnim područjima ili njihovih suradnika da budu na upravljačkom položaju u tim obveznicima ili da budu njihovi stvarni vlasnici.

Članak 48.

1. Države članice od nadležnih tijela zahtijevaju da djelotvorno prate i poduzimaju mjere potrebne za osiguravanje sukladnosti s ovom Direktivom.

▼M1

1.a Kako bi se olakšala i promicala djelotvorna suradnja, a posebice razmjena informacija, države članice Komisiji dostavljaju popis nadležnih tijela za obveznike navedene u članku 2. stavku 1., uključujući njihove podatke za kontakt. Države članice osiguravaju da su informacije koje se dostavljaju Komisiji ažurirane.

Komisija objavljuje registar tih tijela i njihove podatke za kontakt na svojoj internetskoj stranici. Tijela uvrštena u registar u okviru svojih ovlasti služe kao kontaktna točka za ekvivalentna nadležna tijela drugih država članica. Financijska nadzorna tijela država članica također služe kao kontaktna točka za europska nadzorna tijela.

Kako bi se osiguralo odgovarajuće izvršavanje ove Direktive države članice zahtijevaju da svi obveznici podliježu odgovarajućem nadzoru, što uključuje ovlasti za provedbu izravnog i neizravnog nadzora te poduzimaju odgovarajuće i razmjerne administrativne mjere radi ispravljanja situacije u slučaju kršenja.

▼M1

2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju odgovarajuće ovlasti, uključujući ovlast za prirudno dobivanje svih informacija koje su relevantne za praćenje usklađenosti sa zahtjevima i provedbu kontrola, te da imaju odgovarajuće finansijske, ljudske i tehničke resurse za obavljanje svojih funkcija. Države članice osiguravaju da je osoblje tih tijela visokog integriteta i da posjeduje odgovarajuće vještine, te da održava visoke profesionalne standarde, uključujući standarde povjerljivosti, zaštite podataka i standarde u pogledu sukoba interesa.

▼B

3. U slučaju kreditnih institucija i finansijskih institucija i pružatelja usluga igara na sreću nadležna tijela imaju povećane nadzorne ovlasti.

▼M1

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj obveznik upravlja poslovnim jedinicama nadziru poštuju li navedene poslovne jedinice nacionalne odredbe te države članice kojima se prenosi ova Direktiva.

U slučaju kreditnih i finansijskih institucija koje su dio grupacije, države članice osiguravaju da, u svrhe utvrđene u prvom podstavku, nadležna tijela države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan surađuju s nadležnim tijelima država članica u kojima poslovne jedinice koje su dio grupacije imaju poslovni nastan.

U slučaju poslovnih jedinica iz članka 45. stavka 9. nadzor, kako je navedeno u prvom podstavku ovog stavka, može obuhvaćati poduzimanje prikladnih i proporcionalnih mjera za uklanjanje ozbiljnih propusta koji zahtijevaju hitno djelovanje. Te su mjere privremene i obustavlja ih se kada se utvrđeni propusti uklone, između ostalog uz pomoć nadležnih tijela matične države članice obveznika ili u suradnji s njima, u skladu s člankom 45. stavkom 2.

▼B

5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj obveznik upravlja poslovnim jedinicama surađuju s nadležnim tijelima države članice u kojoj obveznik ima svoje glavno sjedište kako bi osigurale djelotvoran nadzor nad zahtjevima ove Direktive.

▼M1

U slučaju kreditnih i finansijskih institucija koje su dio grupacije, države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan nadziru djelotvornu provedbu grupnih politike i postupaka iz članka 45. stavka 1. Države članice u tu svrhu osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj kreditne i finansijske institucije koje su dio grupacije imaju poslovni nastan surađuju s nadležnim tijelima države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan.

▼B

6. Države članice osiguravaju da pri primjeni pristupa nadzoru koji se temelji na riziku nadležna tijela:

- (a) jasno razumiju rizik od pranja novca i financiranja terorizma prisutan u svojoj državi članici;

▼B

- (b) imaju izravan i neizravan pristup svim relevantnim informacijama o specifičnim domaćim i međunarodnim rizicima povezanim sa strankama, proizvodima i uslugama obveznika; i
- (c) temelje učestalost i intenzitet izravnog i neizravnog nadzora na profilu rizika obveznikâ te na rizicima od pranja novca i financiranja terorizma prisutnima u državi članici.

7. Procjena profila rizika od pranja novca i financiranja terorizma obveznika, uključujući rizike od neusklađenosti, revidira se periodički i kada dode do važnih događaja ili razvoja u njegovu upravljanju i radu.

8. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uzimaju u obzir stupanj diskrecije dopušten obvezniku te prikladno revidiraju procjene rizika na kojima se temelji ta diskrecija te prikladnost i provedbu njegovih politika, unutarnje kontrole i postupaka.

9. U slučaju obveznika iz članka 2. stavka 1. točke 3. podtočaka (a), (b) i (d) države članice mogu dopustiti da samoregulatorna tijela obavljaju zadaće iz stavka 1. ovog članka ako ta samoregulatorna tijela ispunjavaju odredbe stavka 2. ovog članka.

10. Europska nadzorna tijela do 26. lipnja 2017. nadležnim tijelima izdaju smjernice u skladu s člankom 16. uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 te (EU) br. 1095/2010 o značajkama pristupa nadzoru koji se temelji na riziku i mjerama koje se poduzimaju kada se provodi nadzor koji se temelji na riziku. Posebno se vodi računa o prirodi i veličini poslovanja te, gdje je primjeren i razmjerne, utvrđuju se posebne mjere.

ODJELJAK 3.

Suradnja

Odsjek I.

Nacionalna suradnja

▼M1

Članak 49.

Države članice osiguravaju da oblikovatelji politika, FOJ-evi, nadzornici i druga nadležna tijela uključena u SPNFT, kao i porezna tijela i tijela za izvršavanje zakonodavstva, kada djeluju unutar područja primjene ove Direktive, imaju djelotvorne mehanizme koji im omogućuju suradnju i koordinaciju na nacionalnoj razini koja se tiče razvoja i provedbe politika i aktivnosti za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma, između ostalog radi ispunjavanja njihove obveze na temelju članka 7.

▼B

Odsjek II.

Suradnja s europskim nadzornim tijelima

Članak 50.

Nadležna tijela pružaju europskim nadzornim tijelima sve potrebne informacije za provedbu njihovih dužnosti na temelju ove Direktive.

▼M1

Pododjeljak II.a

Suradnja među nadležnim tijelima država članica

Članak 50.a

Države članice ne smiju zabraniti niti postavljati nerazumne ili neopravданo restriktivne uvjete za razmjenu informacija ili pomoći među nadležnim tijelima u svrhe ove Direktive. Države članice posebno osiguravaju da nadležna tijela ne odbiju zahtjev za pomoć zbog toga:

- (a) što se smatra da zahtjev uključuje i porezna pitanja;
- (b) što se u nacionalnom pravu zahtjeva od obveznika da čuvaju tajnost ili povjerljivost, osim u onim slučajevima u kojima su relevantne informacije koje se traže zaštićene pravnom obvezom čuvanja povjerljivosti ili u kojima se primjenjuje pravna obveza čuvanja profesionalne tajne kako je opisano u članku 34. stavku 2.;
- (c) što je u državi članici kojoj se podnosi zahtjev u tijeku istraživanje, istraga ili postupak, osim ako bi pomoći omela to istraživanje, tu istragu ili taj postupak;
- (d) što se priroda ili status ekvivalentnog nadležnog tijela koje podnosi zahtjev razlikuje od prirode ili statusa nadležnog tijela kojem se podnosi zahtjev.

▼B

Odsjek III.

Suradnja između FOJ-eva i Komisije

Članak 51.

Komisija može pružiti svaku vrstu pomoći koja je potrebna za olakšavanje koordinacije, uključujući razmjenu informacija između FOJ-eva unutar Unije. Ona može redovito sazivati sastanke platforme EU-a za FOJ-eva, koja se sastoji od predstavnika iz FOJ-eva država članica, radi olakšavanja suradnje među FOJ-evima, razmjerne mišljenja i pružanja savjeta o pitanjima u vezi s provedbom važnim za FOJ-eva i tijela koja prijavljuju te o pitanjima u vezi sa suradnjom poput djelotvorne suradnje FOJ-eva, utvrđivanja sumnjivih transakcija s prekograničnim razmjerima, standardizacije formata za prijavljivanje putem mreže FIU.net ili njezina nasljednika, zajedničke analize prekograničnih slučajeva te utvrđivanja trendova i čimbenika od važnosti za procjenu rizika od pranja novca i financiranja terorizma na nacionalnoj i nadnacionalnoj razini.

▼B*Članak 52.*

Države članice osiguravaju da FOJ-evi međusobno surađuju u najvećoj mogućoj mjeri, bez obzira na njihov organizacijski status.

*Članak 53.***▼M1**

1. Države članice osiguravaju da FOJ-evi razmjenjuju, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev, sve informacije koje mogu biti relevantne za FOJ-evu obradu ili analizu informacija povezanih s pranjem novca ili financiranjem terorizma i s uključenom fizičkom ili pravnom osobom, bez obzira na vrstu povezanih predikatnih kaznenih djela te čak i ako vrsta povezanih predikatnih kaznenih djela nije utvrđena u trenutku razmjene.

▼B

Zahtjev sadržava sve relevantne činjenice, osnovne informacije, razloge zahtjeva te način na koji će se koristiti traženim informacijama. Mogu se primjenjivati različiti mehanizmi razmjene ako se tako dogovore FOJ-evi, osobito u pogledu razmjena putem mreže FIU.net ili njezina nasljednika.

Kada FOJ zaprimi prijavu na temelju članka 33. stavka 1. prvog podstavka, točke (a), koja se tiče druge države članice, odmah ju prosljeđuje FOJ-u te države članice.

2. Države članice osiguravaju da se FOJ kojem je podnesen zahtjev obvezno služi čitavim nizom ovlasti koje su mu na raspolaganju i kojima bi se obično služio na domaćem području za primitak i analizu informacija kada odgovara na zahtjev za informacijama iz stavka 1. drugog FOJ-a. FOJ kojem je podnesen zahtjev pravodobno odgovara.

Kada FOJ želi dobiti dodatne informacije od obveznika s poslovnim nastanom u drugoj državi članice koji djeluje na njezinu državnom području, zahtjev se upućuje FOJ-u države članice na čijem državnom području obveznik ima poslovni nastan. ►M1 Taj FOJ pribavlja informacije u skladu s člankom 33. stavkom 1. i odmah prosljeđuje odgovore. ◀

3. FOJ može odbiti razmjenu informacija samo u iznimnim okolnostima u kojima bi razmjena bila u suprotnosti s temeljnim načelima njegova nacionalnog prava. Te se iznimke pobliže određuju tako da se sprječi zloupotreba i nepotrebna ograničenja slobodne razmjene informacija u analitičke svrhe.

Članak 54.

Primljene informacije i dokumenti u skladu s člankom 52. i 53. koriste se za ispunjenje zadaća FOJ-a utvrđenih u ovoj Direktivi. Pri razmjeni informacija i dokumenata u skladu s člankom 52. i 53. FOJ koji prenosi informacije može uvesti ograničenja i uvjete za upotrebu tih informacija. FOJ koji prima informacije poštuje ta ograničenja i uvjete.

▼M1

Države članice osiguravaju da FOJ-evi imenuju barem jednu osobu za kontakt ili kontaktnu točku koja će biti odgovorna za zaprimanje zahtjeva za informacije od FOJ-eva iz drugih država članica.

▼B*Članak 55.*

1. Države članice osiguravaju da se informacije koje se razmjenjuju na temelju članaka 52. i 53. koriste samo u svrhu u koju su zatražene ili pružene i da svaka distribucija tih informacija od strane FOJ-a koji prima informacije bilo kojem drugom tijelu, agenciji ili odjelu odnosno svaka upotreba tih informacija u svrhe koje nisu prvočno odobrene podliježe prethodnoj suglasnosti FOJ-a koji pruža informacije.

▼M1

2. Države članice osiguravaju da se prethodna suglasnost FOJ-a od kojeg su zatražene informacije, za distribuciju informacija nadležnim tijelima, dodijeli odmah i u najvećoj mogućoj mjeri, bez obzira na vrstu povezanih predikatnih kaznenih djela. FOJ od kojeg su zatražene informacije ne smije uskratiti svoju suglasnost za takvu distribuciju, osim ako bi to bilo izvan područja primjene njegovih odredaba o SPNFT-u ili bi moglo omesti istragu, ili na neki drugi način ne bi bilo u skladu s temeljnim načelima nacionalnog prava te države članice. Svako uskraćivanje dodjele suglasnosti mora se odgovarajuće obrazložiti. Te se iznimke moraju pobliže odrediti na način da se spriječe zlouporaba i nepotrebna ograničenja distribucije informacija nadležnim tijelima.

▼B*Članak 56.*

1. Države članice od svojih FOJ-eva zahtijevaju da se koriste zaštićenim komunikacijskim kanalima između sebe te potiču korištenje mrežom FIU.net ili njezinim nasljednikom.

2. Države članice osiguravaju da njihovi FOJ-evi surađuju u primjeni najsvremenijih tehnologija u skladu s njihovim nacionalnim pravom kako bi ispunili svoje zadaće utvrđene u ovoj Direktivi. Te tehnologije dopuštaju FOJ-evima usporedbu vlastitih podataka s podacima drugih FOJ-eva na anoniman način, osiguravajući potpunu zaštitu osobnih podataka, radi otkrivanja svojih predmeta interesa u drugim državama članicama i identifikacije njihove imovinske koristi i novčanih sredstava.

▼M1*Članak 57.*

Razlikama u nacionalnim pravima, između definicija predikatnih kaznenih djela, kako je navedeno u članku 3. točki 4., ne smije se ometati sposobnost FOJ-eva u pružanju pomoći drugom FOJ-u niti se njima smije ograničavati razmjenu, distribuciju i upotrebu informacija na temelju članaka 53., 54. i 55.

▼M1**Pododjeljak III.a****Suradnja između nadležnih tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije i drugih tijela koja imaju obvezu čuvanja profesionalne tajne****Članak 57.a**

1. Države članice zahtijevaju da se obveza čuvanja profesionalne tajne primjenjuje na sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela koja nadziru poštiju li kreditne i finansijske institucije odredbe ove Direktive, kao i na revizore ili stručnjake koji djeluju u ime tih nadležnih tijela.

Ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom, povjerljive informacije koje osobe iz prvog podstavka dobiju tijekom obavljanja svojih dužnosti u skladu s ovom Direktivom smiju se otkriti samo u sažetom ili općenitom obliku, na način da nije moguće identificirati pojedinačne kreditne i finansijske institucije.

2. Stavkom 1. ne sprečava se razmjena informacija među:

- (a) nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije unutar jedne države članice u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima koji se odnose na nadzor kreditnih i finansijskih institucija;
- (b) nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije u različitim državama članicama u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima koji se odnose na nadzor kreditnih i finansijskih institucija, uključujući Europsku središnju banku (ESB) kada djeluje u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 (¹). Navedena razmjena informacija podliježe uvjetima obveze čuvanja profesionalne tajne navedenima u stavku 1.

Do 10. siječnja 2019. nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije u skladu s ovom Direktivom te ESB, kada djeluje na temelju članka 27. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i članka 56. prvog podstavka točke (g) Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća (²), uz potporu europskih nadzornih tijela, sklapaju sporazum o praktičnim modalitetima razmjene informacija.

(¹) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

(²) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

▼M1

3. Nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije koje primaju povjerljive informacije kako je navedeno u stavku 1. koriste se tim informacijama samo:

- (a) pri obavljanju svojih dužnosti u skladu s ovom Direktivom ili drugim zakonodavnim aktima u području SPNFT-a, bonitetnih propisa te nadzora kreditnih i finansijskih institucija, uključujući određivanje sankcija;
- (b) u slučaju žalbe protiv odluke nadležnog tijela koje nadzire kreditne i finansijske institucije, uključujući sudske postupke;
- (c) u sudskim postupcima pokrenutima na temelju posebnih odredaba koje su predviđene u pravu Unije koje je doneseno u području ove Direktive ili u području bonitetnih propisa te nadzora kreditnih i finansijskih institucija.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja nadziru kreditne i finansijske institucije međusobno surađuju u najvećoj mogućoj mjeri u svrhe ove Direktive, bez obzira na njihovu prirodu ili status. Takva suradnja obuhvaća i sposobnost nadležnog tijela od kojeg je zatražena pomoć da u okviru svojih ovlasti provodi istraživanja u ime nadležnog tijela koje je pomoć zatražilo, a obuhvaća i naknadnu razmjenu informacija pribavljenih u okviru takvih istraživanja.

5. Države članice mogu dozvoliti svojim nacionalnim nadležnim tijelima koja nadziru kreditne i finansijske institucije sklapanje sporazuma o suradnji kojima se predviđa suradnja i razmjena povjerljivih informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja koja su ekvivalentna tim nacionalnim nadležnim tijelima. Takvi se sporazumi o suradnji sklapaju na temelju uzajamnosti i samo ako otkrivene informacije podliježu jamstvu o zahtjevima u pogledu obvezne čuvanja profesionalne tajne koje je barem jednakovrijedno onom iz stavka 1. Povjerljive informacije razmijenjene u skladu s tim sporazumima o suradnji koriste se u svrhu obavljanja nadzornih zadaća tih tijela.

Ako razmijenjene informacije potječu iz druge države članice, smiju se otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnog tijela koje je te informacije podijelilo te, ovisno o slučaju, isključivo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

Članak 57.b

1. Neovisno o članku 57.a stavcima 1. i 3. te ne dovodeći u pitanje članak 34. stavak 2., države članice mogu dozvoliti razmjenu informacija među nadležnim tijelima u istoj državi članici ili u različitim državama članicama, između nadležnih tijela i tijela kojima je povjeren nadzor subjekata finansijskog sektora te fizičkih ili pravnih osoba koje obavljaju svoje profesionalne djelatnosti kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki 3. i tijela koja su na temelju zakona odgovorna za nadzor finansijskih tržišta prilikom obavljanja njihovih nadzornih funkcija.

▼M1

Primljene informacije u svakom slučaju podliježu zahtjevima u pogledu obveze čuvanja profesionalne tajne koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.

2. Neovisno o članku 57.a stavcima 1. i 3., države članice mogu, na temelju odredaba utvrđenih u nacionalnom pravu, dozvoliti otkrivanje određenih informacija drugim nacionalnim tijelima koja su na temelju zakona odgovorna za nadzor finansijskih tržišta ili koja imaju dodijeljene odgovornosti u području suzbijanja ili istraživanja pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela ili financiranja terorizma.

Međutim, povjerljive informacije razmijenjene u skladu s ovim stavkom smiju se koristiti samo u svrhu obavljanja pravnih zadaća dotičnih tijela. Osobe koje imaju pristup takvim informacijama podliježu zahtjevima u pogledu obveze čuvanja profesionalne tajne koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.

3. Države članice mogu dozvoliti da se određene informacije povezane s nadzorom nad kreditnim institucijama radi osiguravanja usklađenosti s ovom Direktivom otkriju parlamentarnim istražnim odborima, revizorskim sudovima i drugim subjektima zaduženima za istraživanja, u njihovoj državi članici, pod sljedećim uvjetima:

- (a) ti subjekti imaju precizno utvrđen mandat, u skladu s nacionalnim pravom, za istragu ili kontroliranje rada tijela odgovornih za nadzor nad tim kreditnim institucijama ili za propise kojima se taj nadzor uređuje;
- (b) te su informacije nužne za ispunjavanje mandata iz točke (a);
- (c) osobe koje imaju pristup informacijama podliježu zahtjevima u pogledu obveze čuvanja profesionalne tajne u skladu s nacionalnim pravom, koji su barem jednakovrijedni onima iz članka 57.a stavka 1.;
- (d) informacije koje potječu iz druge države članice smiju se obznaniti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su te informacije otkrila te isključivo u svrhe za koje su ta tijela dala suglasnost.

▼B*ODJELJAK 4.**Sankcije**Članak 58.*

1. Države članice osiguravaju da obveznici mogu snositi odgovornost za kršenje nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva u skladu s ovim člankom i člancima od 59. do 61. Svaka sankcija ili mjera koja iz toga proizlazi učinkovita je, proporcionalna i odvraćajuća.

2. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i uvedu kaznenopravne sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i mjerama te osiguravaju da njihova nadležna tijela mogu uvesti te sankcije i mjere u odnosu na kršenje nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva i osiguravaju njihovu primjenu.

▼B

Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili mjerama za kršenje koja u njihovom pravu podliježu kaznenim sankcijama. U tom slučaju države članice Komisiji dostavljaju relevantne odredbe kaznenog prava.

▼M1

Države članice osim toga osiguravaju da ako njihova nadležna tijela utvrde kršenja koja podliježu kaznenim sankcijama, ona o tome pravodobno obavijeste tijela za izvršavanja zakonodavstva.

▼B

3. Kada se obveze primjenjuju na pravne osobe, države članice u slučaju kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva, osiguravaju da se sankcije i mjere mogu primijeniti na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za kršenje.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju sve nadzorne i istražne ovlasti potrebne za obavljanje svoje funkcije.

5. Nadležna tijela izvršavaju svoje ovlasti nametanja administrativnih sankcija i mjera u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) izravno;
- (b) u suradnji s drugim tijelima;
- (c) u okviru svoje odgovornosti delegiranjem na ta druga tijela;
- (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

Pri izvršavanju svojih ovlasti u pogledu nametanja administrativnih sankcija i mjera nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da administrativne sankcije ili mjere daju željene rezultate te koordiniraju svoje djelovanje kada se bave prekograničnim slučajevima.

Članak 59.

1. Države članice osiguravaju primjenu ovog članka barem na kršenja obveznika koja su ozbiljna, opetovana, sustavna ili kombinacija navedenog, zahtjeva utvrdenih u:

- (a) člancima od 10. do 24. (dubinska analiza stranke);
- (b) člancima 33., 34. i 35. (prijave sumnjivih transakcija);
- (c) članku 40. (vođenje evidencije); i
- (d) člancima 45. i 46. (unutarnje kontrole).

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne sankcije i mjere koje se mogu primijeniti uključuju barem sljedeće:

- (a) javnu izjavu u kojoj se utvrđuje fizička ili pravna osoba te priroda kršenja;
- (b) nalog kojim se fizičkoj ili pravnoj osobi nalaže da prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi;

▼B

- (c) ako obveznik podliježe odobrenju, povlačenje ili suspenziju odobrenja;
- (d) privremenu zabranu kojom se svakoj osobi koja obnaša upravljačke dužnosti u obvezniku odnosno svakoj drugoj fizičkoj osobi koja se smatra odgovornom za kršenje zabranjuje obavljanje upravljačke dužnosti u obveznicima;
- (e) maksimalne administrativne novčane kazne koje su barem dvostruko veće od iznosa koristi koja je proizašla iz kršenja ako se ta korist može utvrditi ili u iznosu od najmanje 1 000 000 EUR.

3. Države članice osiguravaju, odstupajući od stavka 2. točke (e), ako je dotični obveznik kreditna institucija ili finansijska institucija, da se mogu primijeniti i sljedeće sankcije:

- (a) u slučaju pravne osobe, maksimalne administrativne novčane kazne u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili 10 % ukupnoga godišnjeg prihoda prema posljednjim dostupnim finansijskim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo; ako je obveznik matično društvo ili društvo kćи matičnog društva od kojeg se zahtjeva priprema konsolidiranih finansijskih izvještaja u skladu s člankom 22. Direktive 2013/34/EU, relevantni ukupni godišnji prihod jest ukupni godišnji prihod ili odgovarajuća vrsta prihoda u skladu s relevantnim računovodstvenim direktivama prema posljednjim dostupnim konsolidiranim finansijskim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo krajnjeg matičnog društva;
- (b) u slučaju fizičke osobe, maksimalne administrativne novčane kazne u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, u odgovarajućoj protuvrijednosti u nacionalnoj valuti na 25. lipnja 2015.

4. Države članice mogu ovlastiti nadležna tijela za uvođenje dodatnih vrsta administrativnih sankcija povrh onih iz stavka 2. točaka od (a) do (d) ili za izricanje administrativnih novčanih kazni koje premašuju iznose iz stavka 2. točke (e) i stavka 3.

Članak 60.

1. Države članice osiguravaju da odluku kojom se uvodi administrativna sankcija ili mjera za kršenje nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva protiv koje nije uložena žalba objavljaju nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici odmah nakon što se sankcioniranu osobu obavijesti o toj odluci. Objava obuhvaća barem informacije o vrsti i prirodi kršenja i identitetu odgovornih osoba. Države članice nisu dužne primijeniti ovaj podstavak na odluke kojima se uvode mjere istražne naravi.

Ako nadležno tijelo smatra, na temelju pojedinačne procjene koja se provodi o razmjernosti objave podataka, da je objava identiteta odgovornih osoba iz prvog podstavka ili osobnih podataka tih osoba nerazmjerna ili ako ta objava ugrožava stabilnost finansijskih tržišta ili istragu u tijeku, nadležna tijela:

▼B

- (a) odgađaju objavu odluke o uvođenju administrativne sankcije ili mjere do trenutka u kojem razlozi za neobjavljivanje prestanu postojati;
- (b) objavljaju odluku o uvođenju administrativne sankcije ili mjere na anonimnoj osnovi na način koji je u skladu s nacionalnim pravom ako se takvom anonimnom objavom osigurava djelotvorna zaštita osobnih podataka; u slučaju odluke o objavi administrativne sankcije ili mjere na anonimnoj osnovi, objava relevantnih podataka može se odgoditi za razumno vremensko razdoblje ako se predviđa da će u tom razdoblju razlozi za anonimnu objavu prestati postojati;
- (c) uopće ne objavljaju odluku o uvodenju administrativne sankcije ili mjere ako smatraju da mogućnosti iz točaka (a) i (b) nisu dostatne kako bi se osiguralo sljedeće:
 - i. da se neće ugroziti stabilnost finansijskih tržišta; ili
 - ii. razmjernost objave odluke u odnosu na mjere koje se smatraju mjerama blaže naravi.

2. Ako države članice dopuste objavu odluka protiv kojih su uložene žalbe, nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama također odmah objavljaju te informacije i sve kasnije informacije o ishodu žalbe. Nadalje, objavljuje se i svaka odluka kojom se poništava prethodna odluka o uvodenju administrativne sankcije ili mjere.

3. Nadležna tijela osiguravaju da sav sadržaj objavljen u skladu s ovim člankom ostaje na njihovim službenim internetskim stranicama pet godina nakon objave. Međutim, osobni podaci sadržani u objavi pohranjuju se samo na službenim internetskim stranicama nadležnog tijela u trajanju koje je potrebno u skladu s važećim pravilima o zaštiti podataka.

4. Države članice osiguravaju da pri utvrđivanju vrste i razine administrativnih sankcija ili mera nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, ako je primjenjivo:

- (a) ozbiljnost i trajanje kršenja;
- (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja se smatra odgovornom;
- (c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe koja se smatra odgovornom, izraženu, primjerice, ukupnim prihodom pravne osobe koja se smatra odgovornom ili godišnjim prihodom fizičke osobe koja se smatra odgovornom;
- (d) korist koja je proizašla iz kršenja od strane fizičke ili pravne osobe koja se smatra odgovornom, ako se može utvrditi;
- (e) gubitke za treće osobe prouzročene kršenjem, ako se mogu utvrditi;
- (f) razinu suradnje fizičke ili pravne osobe koja se smatra odgovornom s nadležnim tijelom;
- (g) prethodna kršenja od strane fizičke ili pravne osobe koja se smatra odgovornom.

▼B

5. Države članice osiguravaju da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za kršenja iz članka 59. stavka 1. koje u njihovu korist počini bilo koja osoba djelujući samostalno ili kao dio tijela te pravne osobe i čija se vodeća pozicija u pravnoj osobi temelji na bilo čemu od sljedećega:

- (a) ovlaštenju za zastupanje pravne osobe;
- (b) ovlaštenju za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili
- (c) ovlaštenju za obavljanje kontrole u pravnoj osobi.

6. Države članice također osiguravaju da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima ako je nedostatak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 5. ovog članka omogućio da osoba koja je podređena toj pravnoj osobi počini kršenje iz članka 59. stavka 1. u korist te pravne osobe.

*Članak 61.***▼M1**

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela te, ako je to primjenjivo, samoregulatorna tijela uspostave djelotvorne i pouzdane mehanizme za poticanje prijavljivanja nadležnim tijelima te, ako je to primjenjivo, samoregulatornim tijelima, potencijalnih ili stvarnih kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva.

One u tu svrhu uspostavljaju jedan ili više sigurnih komunikacijskih kanala za podnošenje prijava iz prvog podstavka. Takvim se kanalima osigurava da je identitet osoba koje pružaju informacije poznat samo nadležnim tijelima te, ako je to primjenjivo, samoregulatornim tijelima.

▼B

2. Mehanizmi iz stavka 1. uključuju barem sljedeće:

- (a) posebne postupke za primanje prijava o kršenju te daljnje aktivnosti u vezi s tim prijavama;
- (b) odgovarajuću zaštitu zaposlenika obveznika ili osoba u sličnom položaju koji prijave kršenja počinjena unutar obveznika;
- (c) prikladnu zaštitu optužene osobe;
- (d) zaštitu osobnih podataka koji se tiču osobe koja prijavljuje kršenje i fizičke osobe koja je navodno odgovorna za kršenje u skladu s načelima utvrđenima u Direktivi 95/46/EZ.
- (e) jasna pravila koja osiguravaju jamstvo povjerljivosti u svim slučajevima u odnosu na osobu koja prijavljuje kršenje počinjeno unutar obveznika, osim ako nacionalno pravo zahtijeva njezino razotkrivanje u kontekstu daljnje istrage ili naknadnog sudskog postupka.

▼B

3. Države članice zahtijevaju da obveznici imaju prikladne postupke kako bi njihovi zaposlenici ili osobe u sličnom položaju mogli internu prijavljivati kršenja putem posebnog, neovisnog i anonimnog kanala, razmjerno prirodi i veličini dotičnog obveznika.

▼M1

Države članice osiguravaju da se pojedince, uključujući zaposlenike i predstavnike obveznika, koji internu ili FOJ-u prijave sumnju na pranje novca ili financiranje terorizma pravno zaštiti od izloženosti prijetnjama, odmazdi ili zastrašivanju te posebno od izloženosti nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu.

Države članice osiguravaju da pojedinci koji su izloženi prijetnjama, zastrašivanju odnosno nepovoljnim ili diskriminatornim postupcima na radnom mjestu zbog prijavljivanja sumnje na pranje novca ili financiranje terorizma internu ili FOJ-u imaju pravo na siguran način podnijeti pritužbu odgovarajućim nadležnim tijelima. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost informacija koje je FOJ prikupio, države članice također osiguravaju da takvi pojedinci imaju pravo na djelotvoran pravni lijek za zaštitu svojih prava u skladu s ovim stavkom.

▼B*Članak 62.*

1. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela obavještavaju europska nadzorna tijela o svim administrativnim sankcijama i mjerama uvedenima u skladu s člancima 58. i 59. u odnosu na kreditne institucije i finansijske institucije, kao i o mogućim povezanim žalbama i njihovim ishodima.

2. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela u skladu s njihovim nacionalnim pravom provjeravaju postojanje relevantne presude u kaznenoj evidenciji dotične osobe. Svaka razmjena informacija u te svrhe obavlja se u skladu s Odlukom 2009/316/PUP i Okvirnom odlukom 2009/315/PUP, kako su provedene u nacionalnom pravu.

3. Europska nadzorna tijela održavaju internetske stranice s poveznicama na svaku objavu od strane nadležnog tijela u pogledu administrativnih sankcija i mjera uvedenih u skladu s člankom 60. u odnosu na kreditne institucije i finansijske institucije te navode razdoblje za koje svaka država članica objavljuje administrativne sankcije i mjere.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE*Članak 63.*

Članak 25. stavak 2. točka (d) Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ zamjenjuje se sljedećim:

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom reprezitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

▼B

„(d) središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan ili odobrenje u trećoj zemlji za koju Komisija, u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*), ne smatra da ima strateške nedostatke u svojem nacionalnom režimu sprečavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma koji predstavljaju značajne prijetnje finansijskom sustavu Unije.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”

Članak 64.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 9. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje počevši od 25. lipnja 2015.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 9. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 9. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od mjesec dana od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produžuje za mjesec dana na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

▼M1*Članak 64.a*

1. Komisiji pomaže Odbor za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma („Odbor”) kako je naveden u članku 23. Uredbe (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

▼M1

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 65.

1. Do 11. siječnja 2022. te svake tri godine nakon toga Komisija sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive i podnosi ga Europskom parlamentu i Vijeću.

To izvješće posebno uključuje:

- (a) opis usvojenih specifičnih mjera i uspostavljenih mehanizama na razini Unije i razini država članica kako bi se spriječili i nastojali riješiti nadolazeći problemi i nove pojave koje predstavljaju prijetnju finansijskom sustavu Unije;
- (b) daljnje mjere poduzete na razini Unije i na razini država članica na temelju problematičnih pitanja na koja im je skrenuta pozornost, uključujući pritužbe u vezi s nacionalnim propisima kojima se ometaju nadzorne i istražne ovlasti nadležnih tijela i samoregulatornih tijela;
- (c) opis u vezi s dostupnošću relevantnih informacija za nadležna tijela i FOJ-eve država članica radi sprečavanje korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma;
- (d) opis u vezi s međunarodnom suradnjom i razmjenom informacija između nadležnih tijela i FOJ-eva;
- (e) opis djelovanja koje Komisija mora poduzeti kako bi provjerila postupaju li države članice u skladu s ovom Direktivom te kako bi procijenila nadolazeće probleme i nove pojave u državama članicama;
- (f) analizu izvedivosti specifičnih mjera i mehanizama na razini Unije i na razini država članica u pogledu mogućnosti za prikupljanje informacija o stvarnom vlasništvu korporativnih i drugih pravnih subjekata osnovanih izvan Unije i za pristupanje tim informacijama, te proporcionalnosti mjera iz članka 20. točke (b);
- (g) evaluaciju načina poštovanja temeljnih prava i načela priznatih Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

Prvom izvješću, koje se treba objaviti do 11. siječnja 2022., prilažu se, ako je to potrebno, odgovarajući zakonodavni prijedlozi, uključujući, prema potrebi, one u vezi s virtualnim valutama, ovlaštenjima za uspostavu i održavanje središnje baze podataka dostupne FOJ-evima u kojoj se registriraju identiteti korisnika i adrese novčanika, kao i s obrascima za samoprijavljivanje za korisnike virtualnih valuta, te u vezi s poboljšanjem suradnje među uredima za povrat imovine u državama članicama i primjenom, na temelju procjene rizika, mjera iz članka 20. točke (b).

▼M1

2. Do 1. lipnja 2019. Komisija ocjenjuje okvir za suradnju FOJ-eva s trećim zemljama te prepreke i mogućnosti za poboljšanje suradnje među FOJ-evima u Uniji, uključujući mogućnost uspostave mehanizma za koordinaciju i potporu.

3. Komisija, prema potrebi, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću radi ocjene potrebe i razmjernosti smanjenja postotka za utvrđivanje stvarnog vlasništva pravnih subjekata s obzirom na preporuke međunarodnih organizacija i stručnjaka zaduženih za određivanje standarda nadležnih u području spriječavanja pranja novca i borbe protiv financiranja terorizma koje su rezultat novih ocjena, te prema potrebi predstavlja zakonodavni prijedlog.

▼B*Članak 66.*

Direktive 2005/60/EZ i 2006/70/EZ stavljuju se izvan snage s učinkom od 26. lipnja 2017.

Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s koreacijskom tablicom iz Priloga IV.

*Članak 67.***▼M1**

1. Države članice stavljuju na snagu zakone i druge propise koji su potrebi radi usklađivanja s ovom Direktivom do 26. lipnja 2017.

Države članice primjenjuju članak 12. stavak 3. od 10. srpnja 2020.

Države članice uspostavljaju registre iz članka 30. do 10. siječnja 2020. i registre iz članka 31. do 10. ožujka 2020. te centralizirane automatizirane mehanizme iz članka 32.a do 10. rujna 2020.

Komisija osigurava međupovezanost registara iz članka 30. i 31. u suradnji s državama članicama do 10. ožujka 2021.

Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mjera navedenih u ovom stavku.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

▼B

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

▼B

Članak 68.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 69.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

Slijedi popis varijabli rizika koji nije konačan, a koje obveznici razmatraju kada utvrđuju do koje mjere valja primijeniti mjere dubinske analize stranke u skladu s člankom 13. stavkom 3.:

- i. svrha računa ili odnosa;
- ii. količina imovine koju polaže stranka ili veličina obavljenih transakcija;
- iii. pravilnost ili trajanje poslovnog odnosa.

▼B*PRILOG II.*

Slijedi popis čimbenika i vrsta dokaza mogućeg nižeg rizika iz članka 16., a koji nije konačan:

1. Čimbenici rizika stranke:

- (a) javna poduzeća koja su uvrštena na burzu i koja podliježu zahtjevima za objavljivanje (zbog pravila burze ili zakona ili zakonski nametnutih sredstava), koji uvode zahtjeve za osiguranje odgovarajuće transparentnosti stvarnog vlasništva;
- (b) javne uprave ili poduzeća;
- (c) stranke koje imaju boravište u geografskim područjima manjeg rizika kao što je navedeno u točki 3.

2. Čimbenici rizika proizvoda, usluge, transakcije ili kanala dostave:

- (a) police životnog osiguranja za koje je premija niska;
- (b) police mirovinskog osiguranja ako ne postoji mogućnost ranijeg otkupa police, a polica se ne može upotrijebiti kao osiguranje;
- (c) mirovinski ili sličan sustav koji osigurava mirovine zaposlenicima gdje se doprinosi uplaćuju putem odbitaka od plaća, a pravila sustava ne dopuštaju prijenos članskog udjela;
- (d) finansijski proizvodi ili usluge koje pružaju prikladno definirane i ograničene usluge određenim tipovima stranaka kako bi povećali pristup u svrhu finansijskog uključivanja;
- (e) proizvodi gdje rizicima od pranja novca i financiranja terorizma upravljaju drugi čimbenici kao što su ograničenja izdataka ili transparentnost vlasništva (npr. određene vrste elektroničkog novca).

▼M1

3. Čimbenici geografskog rizika – registracija, poslovni nastan, boravište u:

▼B

- (a) države članice;
- (b) treće zemlje koje imaju djelotvorne sustave za SPNFT;
- (c) treće zemlje za koje su vjerodostojni izvori ustanovili da imaju nisku razinu korupecije ili drugih kriminalnih aktivnosti;
- (d) treće zemlje koje, na temelju vjerodostojnih izvora poput zajedničkih evaluacija, detaljnih izvješća o ocjeni ili objavljenih izvješća o dalnjim aktivnostima, imaju zahtjeve za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma uskladene s revidiranim preporukama FATF-a i koje djelotvorno provode te zahtjeve.

▼B*PRILOG III.*

Slijedi popis čimbenika i vrsta dokaza mogućeg višeg rizika iz članka 18. stavka 3., koji nije konačan:

1. Čimbenici rizika stranke:

- (a) poslovni odnos provodi se u neobičnim okolnostima;
- (b) stranke koje imaju boravište u geografskim područjima većeg rizika kako je određeno u točki 3.;
- (c) pravne osobe ili aranžmani koji predstavljaju sredstva za čuvanje osobne imovine;
- (d) društva koja imaju nominalne dioničare ili dionice na donositelja;
- (e) poduzeća s intenzivnim gotovinskim poslovanjem;
- (f) struktura vlasništva društva čini se neobično ili previše složenom s obzirom na prirodu posla društva;

▼M1

- (g) stranka je državljanin treće zemlje koji traži pravo na boravak ili državljanstvo u državi članici u zamjenu za transfere kapitala, kupnju nekretnina ili državnih obveznica ili ulaganja u korporativne subjekte u toj državi članici.

▼B

2. Čimbenici rizika proizvoda, usluge, transakcije ili kanala dostave:

- (a) privatno bankarstvo;
- (b) proizvodi ili transakcije koji mogu pogodovati anonimnosti;

▼M1

- (c) poslovni odnosi ili transakcije s nenazočnom strankom, bez određenih oblika zaštite kao što su sredstva elektroničke identifikacije, relevantne usluge povjerenja kako su definirane u Uredbi (EU) br. 910/2014 ili bilo koji drugi siguran, daljinski ili elektronički, postupak identifikacije koji su regulirala, priznala, odobrila ili prihvatala relevantna nacionalna tijela;

▼B

- (d) plaćanja primljena od nepoznatih ili nepovezanih trećih osoba;
- (e) novi proizvodi i nove poslovne prakse, uključujući nove mehanizme dostave te upotrebu novih tehnologija ili tehnologija u razvoju za nove i već postojeće proizvode;

▼M1

- (f) transakcije povezane s naftom, oružjem, plemenitim kovinama, duhanskim proizvodima, kulturnim artefaktima i drugim predmetima od arheološkog, povijesnog, kulturnog i vjerskog značaja ili od izuzetne znanstvene vrijednosti, te s bjelokošću i zaštićenim vrstama.

▼B

3. Čimbenici geografskog rizika:

- (a) ne dovodeći u pitanje članak 9., zemlje za koje su vjerodostojni izvori poput zajedničkih evaluacija, detaljnih izvješća o ocjeni ili objavljenih izvješća o dalnjim aktivnostima ustanovili da nemaju djelotvorne sustave SPNFT-a;
- (b) zemlje za koje su vjerodostojni izvori ustanovili da imaju znatnu razinu korupcije ili drugih kriminalnih aktivnosti;
- (c) zemlje koje podliježu sankcijama, zabranama trgovine ili sličnim mjerama koje donose, na primjer, Ujedinjeni narodi;
- (d) zemlje koje finansiraju ili podržavaju terorističke aktivnosti ili unutar kojih djeluju proglašene terorističke organizacije.

▼B*PRILOG IV.***Korelacijska tablica**

Ova Direktiva	Direktiva 2005/60/EZ	Direktiva 2006/70/EZ
—		Članak 1.
—		Članak 3.
—		Članak 5.
—		Članak 6.
—		Članak 7.
Članak 1.	Članak 1.	
Članak 2.	Članak 2.	
Članak 2. stavci od 3. do 9.		Članak 4.
Članak 3.	Članak 3.	
Članak 3. stavci 9., 10. i 11.		Članak 2. stavci 1., 2. i 3.
Članak 4.	Članak 4.	
Članak 5.	Članak 5.	
Članci od 6. do 8.	—	
Članak 10.	Članak 6.	
Članak 11.	Članak 7.	
Članak 13.	Članak 8.	
Članak 14.	Članak 9.	
Članak 11. točka (d)	Članak 10. stavak 1.	
—	Članak 10. stavak 2.	
Članci 15., 16. i 17.	Članak 11.	
—	Članak 12.	
Članci od 18. do 24.	Članak 13.	
Članak 22.		Članak 2. stavak 4.
Članak 25.	Članak 14.	
—	Članak 15.	
Članak 26.	Članak 16.	
—	Članak 17.	
Članak 27.	Članak 18.	
Članak 28.	—	
Članak 29.	Članak 19.	
Članak 30.	—	
Članak 31.	—	
—	Članak 20.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2005/60/EZ	Direktiva 2006/70/EZ
Članak 32.	Članak 21.	
Članak 33.	Članak 22.	
Članak 34.	Članak 23.	
Članak 35.	Članak 24.	
Članak 36.	Članak 25.	
Članak 37.	Članak 26.	
Članak 38.	Članak 27.	
Članak 39.	Članak 28.	
—	Članak 29.	
Članak 40.	Članak 30.	
Članak 45.	Članak 31.	
Članak 42.	Članak 32.	
Članak 44.	Članak 33.	
Članak 45.	Članak 34.	
Članak 46.	Članak 35.	
Članak 47.	Članak 36.	
Članak 48.	Članak 37.	
Članak 49.	—	
Članak 50.	Članak 37.a	
Članak 51.	Članak 38.	
Članci od 52. do 57.	—	
Članci od 58. do 61.	Članak 39.	
—	Članak 40.	
—	Članak 41.	
—	Članak 41.a	
—	Članak 41.b	
Članak 65.	Članak 42.	
—	Članak 43.	
Članak 66.	Članak 44.	
Članak 67.	Članak 45.	
Članak 68.	Članak 46.	
Članak 69.	Članak 47.	